

Kina præsenterer nyt højhastighedstog til brug for Landbroen

24. sept. 2016 – På den netop afsluttede, internationale transportudstilling i Berlin, »InnoTrans«, udstillede det kinesiske selskab CRRC en model af et nyt, interkontinentalt højhastighedstog, »Intercon«, designet til at gøre tjeneste på fremtidige landbro-jernbanestrækninger mellem Kina og Europa. Som *International Railway Gazette* rapporterer, har CRRC bygget på sin ekspertise fra forskellige transportudstyrsvirksomheder til passager- og godstransport, til at udvikle et dobbeltdækker-togsæt, der er indrettet til passagerer på øverste dæk og har plads til modulgoodscontainere i stil med flytransport for neden.

Intercon-togsættet trækker på CRRC's familie af højhastighedstog efter »kinesisk standard«, af hvilke varianten til 350 k/t opnåede en hastighed på 420 k/t i juli under en prøvekørsel på pilotstrækningen af højhastigheds-jernbanelinjen Zhengzhou-Xuzhou. Fem forløber-togsæt i serien er nu i kommerciel drift på ruten Harbin-Dalian, og CRRC forventer at påbegynde serieproduktion før årets afslutning. Udviklingen af en 250 k/t-variant er i øjeblikket i gang, og det første tog forventes at rulle ud til næste år. CRRC viser også modeller af sit 200 k/t elektriske passagerlokomotiv, såvel som mellemhastigheds-inter-city EMU (electric multiple unit), og et koncept til at operere China Railway's planlagte regionale toget.

Verden er ved at gå op i sømmene;

Vi skal ikke have propaganda, men løsninger!

Af Helga Zepp-LaRouche

Europas regeringer og betydningsfulde kræfter i USA må tilslutte sig det koncept, som Kina og BRIKS-landene fremlagde i forbindelse med det nylige G20-topmøde i Hangzhou: et »win-win«-samarbejde mellem alle verdens nationer, for at løse menneskehedens fælles problemer og omgående realisere en ny finansarkitektur og skabe en ny orientering for verdensøkonomien, der er baseret på videnskabelig og teknologisk innovation. Kort sagt: de gamle præmisser med geopolitik må smides over bord, og hele menneskehedens almene vel må udgøre udgangspunktet for løsningen af alle disse kriser.

Download (PDF, Unknown)

Vestens død er nu åbenlys; men en fuld økonomisk og social genopbygning, FDR-stil, er nu mulig

Leder fra LaRouchePAC, 22. sept. 2016 – Prøv engang at tage et overblik fra oven over tilstanden i USA. Hvad ser du?

Befolkningen befinder sig i en tilstand af sammenbrud, på randen af borgerkrig. De seneste dages begivenheder i Charlotte demonstrerer endnu engang desperationen hos de fattige, der er sat uden for indflydelse, kombineret med raceskel og racefordomme, der, som et lyn fra en klar himmel, kan blive den gnist, der antænder et kaos. Ikke alene drives ungdommen ud i stofmisbrug; deres afhængighed promoveres af en afsindig præsident. Banksystemet er ved at disintegrere, Wall Streets og Londons kasinomentalitet har ødelagt realøkonomien og skabt en derivatboble, der er mere end dobbelt så stor som den, der i 2008 fremprovokerede finansiel fallit. De seneste 15 års evindelige krige for »regimeskifte«, under Bush og Obama, har forøget terroristernes rækker i enorm grad samtidig med, at det har kostet billioner af dollars og overgivet hele nationer i hænderne på barbariske forbryderbander, samt fremprovokeret en flygtningekrise, der er ved at flå Europa fra hinanden, og som skaber højrefløjsbevægelser, der ikke er set siden fascisternes og nazisternes æra. Politistatsstrukturens overvågning i USA fortsætter hæmningsløst, til trods for, at dette blev afsløret af en modig Edward Snowden for år tilbage.

Og dog ligger sandheden om disse grusomheder udbredt for os alle, i dagens klare lys. For-store-til-at-lade-gå-ned-

bankerne, med Deutsche Bank i spidsen, står afsløret som værende uigenkaldeligt bankerotte, alt imens befolkningen i stigende grad forarmes. Narkotikaepidemien har ramt alle lokalsamfund i Amerika, inklusive selv små, landlige områder. Hollywoods perverse, virkeligheds-simulerende vold er nu blevet til virkelighed på de sene nyheder. Den kendsgerning, at vores præsident står på terrorismens side, er blevet afsløret af frigivelsen af de 28 sider (af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport, fra 2002, om 11. september-begivenhederne 2001), og af Obamas åbenlyse forsvar for de saudiske sponsorer af terrorisme, gennem hans meddelelse om, at han vil nedlægge veto imod JASTA-loven, til trods for, at denne er blevet enstemmigt vedtaget af Kongressen, der ligeledes har lovet, at den vil gøre Obamas veto ugyldigt. Som begivenhederne i Syrien i denne uge har bevist, så vil Det Hvide Hus og Pentagon, med djævelens vold og magt, starte en krig mod Rusland og Kina selv på et tidspunkt, hvor resten af verden ser hen til Rusland og Kina som den eneste kilde til udvikling og win-win-samarbejde, som det sås på G20-topmødet i Kina tidligere på måneden. I denne uge bragte den kinesiske premierminister Li Keqiang dette »G20/win-win«-perspektiv ind i FN's institutioner, hvor kineserne var vært for 16 organisationer (FN's Udviklingsprogram (UNDP), Verdenshandelsorganisationen (WTO), Den internationale Valutafond (IMF), Verdensbanken osv.) på et forum med en dagsorden for den nødvendige udvikling i hele verden.

Vi kunne blive ved.

I dag bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med en vurdering af dette svangre øjeblik i historien, at, hvis de \$5 billion, der er blevet brugt på Bush/Obama-krige, samt de \$1 billion, som Obama har til hensigt at spendere på at modernisere USA's lager af atomvåben, i stedet blev brugt på at genopbygge USA, på at restaurere og udbedre manglen på infrastruktur, opføre nye byer langs med nye højhastigheds-jernbanelinjer (som Kina har gjort), genopbygge 'rustbælterne', hvor den amerikanske

industri engang nød fremgang, organisere CCC-korps (Civilian Conservation Corps; opr. statsligt FDR-hjælpeprogram for unge arbejdsløse mænd) med det formål under et genopbygningsprogram at skaffe jobs, uddannelse og rehabilitering for de millioner af glemte og stofafhængige unge; atter finansiere videnskab og klassisk kultur, især i vores degenererede skolesystemer – hvis alt dette, og mere endnu, blev gjort, som det blev gjort af Franklin D. Roosevelt under hans New Deal, så ville der ikke være nogen krig og intet økonomisk kollaps.

Det første skridt – efter i denne uge at gøre Obamas veto mod JASTA ugyldigt – må være det samme som Roosevelts første skridt: at lukke Wall Street ned, implementere Glass-Steagall og udløse en enorm skabelse af kredit, der kanaliseres ind i den fysiske og sociale genopbygningsproces. Dette Nye Paradigme, som Lyndon og Helga LaRouche har kaldt det, er allerede sat i værk af Kina og Rusland og breder sig på daglig basis i hele verden. Spydspidsen, der skal bringe denne proces tilbage til Amerika, er også sat i værk af LaRouche-bevægelsen, centreret omkring Manhattan, og inspirerer befolkningen gennem klassisk musik, videnskab og sandfærdige og optimistiske alternativer til modkulturens hæslighed og forfald, der i dag dominerer livet i Amerika.

Som Thomas Paine[1] engang sagde: »Dette er tider, der prøver menneskers sjæle.« Det var trods alt netop denne inspiration, med at hellige sit liv til skabelsen af en produktiv fremtid for hele menneskeheden i en krisetid, der gjorde Amerika til det, det engang var, og atter må blive. Disse kommende dage og uger vil blive historiske, enten for det gode eller det onde, afhængig af graden af mod og kreativitet hos verdens borgere.

Foto: Da den sorte operasangerinde Marian Anderson (1897-1993) i 1939 blev nægtet at optræde i Washingtons Constitution Hall af gruppen 'Den Amerikanske Revolutions Døtre', trådte Eleanor Roosevelt i protest ud af gruppen og var med til at arrangere en anden koncert på trapperne foran Lincoln Memorial. Fremme af klassisk kultur i befolkningen var et af Eleanor Roosevelts

utallige sociale engagementer.

[1] Thomas Paine (1737-1809) var en engelsk-amerikansk kritisk skribent, der udfordrede magthaverne. Hans bog Common Sense, som opfordrede til amerikansk selvstændighed, dannede grundlag for den amerikanske uafhængighedserklæring, sammen med hans Crisis.

Grækenland vil gå med i AIIB i takt med, at EU fortsætter med at ødelægge landets økonomi

21. sept. 2016 – Grækenlands relation til Kina er det eneste positive, der sker i den græske økonomi. Ifølge informerede kilder står Grækenland på tærsklen til at blive optaget som nyt medlem af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB). Dette følger i kølvandet på underskrivelsen af en aftale, hvor Kina skal finansiere og bygge et EU700 mio. dyrt kraftværk, der skal anvende Grækenlands lokalt udvundne brunkul. Desuden købte Kina tidligere på året majoritetsaktier i Piræus Havnestyrelse.

I modsætning hertil søger Grækenlands kreditorer, den Europæiske Centralbank, EU-kommissionen og den Internationale Valutafond, samt deres agenter i Grækenland, at sabotere enhver indsats fra Athen for at støtte landets realøkonomi. Der finder nu en kamp sted om kontrollen over den lille Attica Bank, i hvilken Ingeniørernes Pensionsfond havde en

flertalsaktiepost. Regeringen, der nu ejer et flertal i banken gennem bank-bailout-fonden, ønsker at reorganisere Attica Bank med en hensigt om at åbne kreditlinjer til små og mellemstore virksomheder, som de store, systemiske banker ikke udsteder kredit til.

Det bør bemærkes, at, under Den Fælles Tilsynsmekanisme, euro-regulatoren, er det chefen for centralbanken, der, som agent for den Europæiske Centralbank, bestemmer, hvor meget, en bank kan låne ud. Chefen for Bank of Greece, Yannis Stournaras, der nu, som finansminister i en tidligere regering, underskrev den katastrofale anden græske bailout (bankredning), er i færd med at intervenere for at stoppe regeringen i at føre sin plan ud i livet. Samtidig forsøger de neoliberale medier at skandalisere banken.

Med en understregning af denne pointe skrev den populære, græske nyheds-site Defencenet: »Långivere og nationale, økonomiske interesser ønsker ikke at have en bank i Grækenland, som de ikke kontrollerer. De fire største banker i Grækenland kontrolleres totalt af långivere, og således er det meste af den græske økonomi det også. Derfor ødelægger Attica Bank deres planer.«

Regeringen har udnævnt prof. Panagiotis Roumeliotis som ikke-eksekutiv formand for Attica Bank. Roumeliotis var Grækenlands officielle forhandler for dets medlemskab i AIIB. Han var Grækenlands repræsentant til IMF under den første bailout, men så snart, hans periode udløb i 2012, afslørede han, at der havde været udbredt opposition til denne bailout i IMF's bestyrelse, hvilket forskaffede ham Grækenlands kreditorers had.

I en erklæring, der støtter regeringens handling, påpegede vicepremierminister Yannis Dragasakis, der er leder af regeringens økonomiske team, at Attica Banks egenkapitalniveau var signifikant højere end minimumsgrænsen og likviditetsbetingelserne, der kræves af eurosystemet.

Det står altså klart, at chef for centralbanken Stournaras ønsker at kollapse Attica. Desuden står Stournaras i skyggen af sin egen skandale, siden finanspolitiet for blot en uge siden gennemførte en razzia i hans hjem og ligeledes i hans hustrus pr-selskabs kontorer, i en anti-korrupsionsundersøgelse.

Transportminister Christos Spirtzis påpegede, at, siden 2011, har der været to aktiekapitalforøgelser i Attica Bank, og hvor Bank of Greece har fået opgaven med at overvåge procedurer og lån. Ifølge Spirtzis, »hvis Attica Bank ikke gjorde sit arbejde ordentligt, så betyder det selvfølgelig, at Bank of Greece, der stod for inspektionen, heller ikke gjorde sit arbejde ordentligt«. Som sådan må Bank of Greece også undersøges, forklarede ministeren endvidere.

I en tale ved en generalforsamling for Attica Banks aktionærer i går erklærede den nye formand, Roumeliotis, at »absolut ingen kan, med kommentarer og offentlig konfrontation, underminere en bank som Attica Bank, der har en historisk rolle og samtidigt kan spille en signifikant rolle i udviklingen«. Med henvisning til de ubegrundede anklager, der slynges mod banken, sagde han, »Jeg er ikke villig til at spille noget politisk spil. Som teknokrat og professionel er mit mål en glat forsættelse af Attica Banks operation. Forvent ingen discounts eller kompromisser; vi er ikke under nogens indflydelse. Jeg er vis på, at vi vil vinde en kamp for landets og bankens bedste.«

Stormvej r over JASTA mod

Obama/Bush/London; LaRouche: »Bliv ved! Stop ikke!«

Leder fra LaRouchePAC, 21. sept., 2016 – I går, sammenfaldende med åbningen af FN's Generalforsamlings generelle debat mellem verdens ledere, brød helvede løs over Obama og Saudi-Arabien i Washington, D.C. To demonstrationer og en pressekonference fandt sted ved Det Hvide Hus og Senatet under ledelse af æresfamilierne til ofrene for 11. september-terroren og bragte aktivister fra østkysten ind til at beordre, at S.2040 JASTA-lovforslaget (Loven om Retsforfølgelse af Sponsorer af Terrorisme) blev sat i kraft (gennem præsidentens underskrift). Som demonstrationsskiltene sagde: »Stop beskyttelse af Terrorisme-\$\$!« Til præsident Obama: »Ingen veto mod JASTA!« Til kongressen: »Gør veto ugyldigt!« Loven vil gøre det muligt for amerikanerne at sagsøge Saudi-Arabien.

I løbet af natten har en medieoffensiv gjort budskabet landsdækkende, gennem *USA Today*, *HispanTV*, og mange andre. »Hvorfor familier til ofrene for 11. september føler sig forrådt af Obama«, lyder overskriften i *McClatchy News D.C.* i dag.

I dag fortsætter lederne for JASTA deres tilstedeværelse for fuld styrke på Capitol Hill og insisterer på retfærdighed, for sig selv, for nationen og for verden. JASTA er allerede blevet enstemmigt vedtaget af Repræsentanternes Hus tidligere på måneden, og af Senatet i maj, men Obama har sagt, at han vil nedlægge veto imod den. Men selv, hvis han nøler med at gøre det frem til ugens udgang, har medlemmer af Senatet lovet at forblive i session og underkende vetoet. I går sagde advokater, at de står klar til omgående at anlægge retssager mod Saudi-Arabien, på vegne af ofrene for 11. september.

Sideløbende hermed blev det endnu hedere for saudierne og Obama, i form af en debat i Senatet om vedtagelse af S.J. Res. 39: »Resolution om afvisning af et \$1,51 mia. stort våbensalg til Saudi-Arabien«. De fire forslagsstillere – Rand Paul (R-KY), Chris Murphy (D-CT), Al Franken (D-MN) og Mike Lee (R-UT) – kom alle med udtalelser imod de saudiske grusomheder i Yemen og imod kongerigets opbakning af radikal ideologi, der fører til terrorisme. Murphy sagde, at saudiernes handlinger »ikke har andet formål end kaos og forøgelse af områder, der ikke kan regeres ...« Selv om lovforslaget ikke blev vedtaget, men blev suspenderet (en måde at blokere det uden direkte at afvise det) med stemmerne 71 mod 25 (aftaler om militæreksport bliver typisk vedtaget), havde Murphy på forhånd udtrykkeligt sagt, at, selv, hvis lovforslaget ikke vedtages, »vil det stadig sende et signal«.

Lyndon LaRouches respons på dette momentum imod Obama lød: »Bliv ved! Stop ikke!« Han understregede, at vi må »udvide rækkevidden af det, som bør optage folk ...« Og endvidere: »Få folk til at komme tættere sammen, som et reelt team. Gå ikke i stå i en lukket kreds; kom ud af kredsen.«

Intet er mere presserende nødvendigt end at benytte dette momentum til at få de i begge Kongressens huse fremsatte Glass/Steagall-lovforslag vedtaget. LPAC-aktivister bragte dette frem i forreste linje i går på Capitol Hill, over for de mange individuelle kongresmedlemmer, der var hurtige til at fordømme Wells Fargo-bankens forbrydelser – dagens korrupte nassekarle – men var tavse og dårligt informerede om behovet for en akut indsats for at genindføre Glass-Steagall, og for en akut indsats for at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sætte økonomien i gang og redde nationen, og verden. Men alle i Kongressen ved, at det har været LaRouchePAC's aktivisme, der har tvunget Glass-Steagall frem til toppen af virkelighedens dagsorden. Og jo mere, fremtrædende borgere og valgte regeringsfolk (dvs. Kongressen) ved om den umiddelbart forestående nedsmeltning af hele det transatlantiske

finanssystem, desto større er chancerne for, at man i tide griber til nødforanstaltninger.

På Manhattan bliver Helga Zepp-LaRouches erklæring vedrørende de presserende spørgsmål, der ligger foran verdensledere, som er forsamlet i New York til FN's Generalforsamling, fortsat bredt cirkuleret, under overskriften »APPEL til FN's Generalforsamling: Et nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål!«

Her til morgen talte den kinesiske premierminister Li Keqiang med sine egne ord om begrebet om de »fælles mål« folkene imellem, ved at henvise til sin nations forpligtelse til den »win-win«-anskuelse, der er involveret i forpligtelsen til at gøre, hvad der kræves for at skabe økonomisk vækst for alle nationer og folkeslag. Kun økonomisk udvikling kan fremme den menneskelige civilisation og det menneskelige fremskridt, sagde han, og løse vore problemer, selv terrorisme. Verden står i dag over for mange farer, men Li sagde, at »svære øjeblikke kræver stærkere tillid.«

Foto: Aktivister demonstrerer uden for Det Hvide Hus for JASTA-loven. Loven vil gøre det muligt for overlevende af 11. september-angrebene at sagsøge Kongedømmet Saudi-Arabien for dets direkte involvering i angrebene. [foto: Jason Ross/alle rettigheder reserveret]

Se også: *Video: Pressekonference afholdt ved Capitol Hill af repræsentanter for familier til ofrene for 11. september, samt senatorer.*

https://www.youtube.com/watch?time_continue=3&v=bJOQHLLWZAA

Kina engagerer FN-institutioner i Bæltet-og-Vejen, alt imens Obama forsøger at fremprovokere en krig med Rusland

Leder fra LaRouchePAC, 20. sept., 2016 – På sidelinjen af FN's Generalforsamling underskrev Kina i dag sin første aftale med en international institution, nemlig FN's Udviklingsprogram (UNDP), vedrørende samarbejde om at fremme og gennemføre Bælt-og-Vej-initiativet (BRI). Helen Clark, administrator af UNDP, sagde: »Bælt-og-Vej-initiativet repræsenterer en stærk platform for økonomisk vækst og regionalt samarbejde, der involverer mere end 4 milliarder mennesker, hvoraf mange bor i udviklingslandene. Det kan blive en vigtig katalysator og accelerator for målene for bæredygtig udvikling.« Kinas koncept om »bæredygtig udvikling« er tydeligvis dagens vinder i FN.

Men det har ikke vundet USA for sig, som det ses af præsident Obama, der i sin tale til FN's Generalforsamling i dag afslørede en rablende psykose. For et tavst publikum, der ikke applauderede, ignorerede Obama det nye paradigme, der under Kinas ledelse er blevet til i de seneste uger, og hævdede i stedet, at hans ledelse, og hans angrebskrige (beskrevet som »beskyttelse af de sårbare«) og hans sponsorering af 'farvede revolutioner' (beskrevet som forsvar af menneskerettigheder og demokrati, i Ukraine og Mellemosten), havde skabt en verden, »der er mindre voldelig og mere velstående end nogensinde før«. To gange angreb han Rusland og beskrev det som en imperialistisk magt, der »forsøger at genvinde sin tabte storhed ved brug af magt«. Det er overraskende, at de

forsamlede verdensledere ikke gjorde noget for at få ham fjernet, enten til et fængsel eller en sindssygeanstalt.

Obamas formand for generalstabscheferne, general Joe Dunford, er i mellemtiden kommet meget tæt på at indrømme, at USA sidste lørdag med overlæg bombede den syriske hær – og at de måske kunne gøre det igen. »Måske skulle vi – før vi slår ind på vejen med 'hvad gik der galt' – foretage en undersøgelse og rent faktisk sikre os, at noget gik galt«, sagde han til journalister, der rejser med ham. »Det kunne være ... når man undersøger det, at fakta vil fortælle, at vi ville gøre det, vi gjorde, igen.«

Den anden ugerning, der har fundet sted i Syrien i denne uge – ødelæggelsen af en FN/Røde Halvmåne-konvoj med humanitær hjælp – fik Rusland omgående skylden for af embedsmænd fra USA's Udenrigsministerium, hvis talsmand sagde, at USA ville »revurdere fremtidsudsigterne for samarbejde med Rusland«. Dette er præcis, hvad krigspartiet i Det Hvide Hus og Pentagon har til hensigt – at forhindre ethvert amerikansk-russisk samarbejde.

Men de beviser, der findes ved selve angrebet på hjælpekonojen, siger noget helt andet. Det russiske Forsvarsministerium erklærede, at der ikke havde været nogen russisk eller syrisk luftdeployering i området, men at al-Nusra havde lanceret en offensiv, der sigtede i den retning. Faktisk blev lastbilerne ødelagt af en brand, udløst af artilleri-beskydning, og ikke bomber, viser en video af scenen.

Vil det lykkes Obama at lancere en krig imod Rusland, og gennem forlængelse mod Kina? Det kan stoppes. I dag fandt en demonstration og en pressekonference ved familierne til ofrene for angrebet d. 11. september sted ved det Hvide Hus, med krav om, at Obama ikke gennemfører sin intention om at nedlægge veto imod JASTA-lovforslaget, som vil gøre det muligt for ofrene at sagsøge saudierne for deres rolle i 11. september-

angrebet på Amerika. Og Senatets ledere bekræftede, at de har de nødvendige stemmer samt viljen til at gøre Obamas lovede veto ugyldigt.

I kølvandet på rapporten fra den britiske Chilcot-kommission, der anklagede George Bush og Tony Blair for deres angrebskrig i Irak, som lancerede det nuværende helvede på jorden, og Parlamentets rapport, der anklagede Cameron og Obama for aggressionskrigen mod Libyen, som dermed udvidede dette helvede og skabte den flygtningekatastrofe, der nu er ved at rive Europa fra hinanden; hvorfor har da det amerikanske folk og dets repræsentanter ikke taget skridt til at stille for en rigsret og fængsle, masseorderen i Det Hvide Hus? Hvis Kongressen udviser det samme mod, som de gjorde ved enstemmigt at vedtage JASTA-lovforslaget, til også at afholde høringer om Obamas medskyldighed i, sammen med saudierne og briterne, at støtte terrorister, og hvis Kongressen ville vedtage Glass-Steagall (på trods af Obamas visse veto), så kan den globale, mørke tidsalder, som menneskeheden nu står overfor, erstattes med det nye paradigme for fred gennem udvikling, der nu spreder sig fra Kina og Rusland.

Foto: Et enkelt kort, der viser de nationer, der er med i det landbaserede »Økonomiske Silkevejsbælte« og den søfartsbaserede »Maritime Silkevej«. [image af: Tart/Xxjkingdom/CC BY-SA 3.0]

Henved 320.000 demonstrerer i gaderne i Tyskland imod

Obamas TTIP

19. september 2016 – Lørdag, den 17. september tiltrak offentlige demonstrationer i de fleste af Tysklands større byer imod TTIP og CETA (EU-Canada omfattende aftale om økonomi og handel) op mod 320.000 demonstranter. De største demonstrationer fandt sted i Berlin, Hamborg, München, Stuttgart og Frankfurt, og hovedmålet for aktionerne var den tyske regering og EU-kommissionen; men målet var implicit Obama.

Stop TTIP-aktivisterne sagde, at 65.000 demonstrerede i Hamborg, 55.000 i Köln, 70.000 i Berlin, 25.000 i München, 50.000 i Frankfurt am Main, 40.000 i Stuttgart og 15.000 i Leipzig.

Selv om regeringen i Berlin støtter CETA-aftalen mellem EU og Canada, så er den splittet mht. TTIP; kansler Merkel er for, vicekansler Gabriel imod. Gabriels støtte til CETA er imidlertid kommet under kraftigt angreb fra hans egen SPD-partibase, og var med sikkerhed også en faktor i SPD's tab i valget til bystatsparlamentet i Berlin den 18. sept.

De landsomspændende protesters utilstrækkelighed var, at de var motiveret af en masse miljøspørgsmål og manglede ethvert reelt alternativ, såsom det Nye Silkevejsparadigme, men forsvaret for arbejdskraften og sociale standarder imod endnu dybere liberaliseringer og afreguleringer, som CETA og TTIP forudser, spillede også en rolle for demonstranterne.

Foto: Aktivister demonstrerer imod de massive transatlantiske handelsaftaler CETA og TTIP den 17. sept. 2016 i Berlin.

Med 11. september-overlevendes krav om retfærdighed, er Obama på anklagebænken

Leder fra LaRouchePAC, 19. september, 2016 – I de femten år, der er gået, siden tusinder af amerikanere mistede livet – eller frivilligt gav deres liv for andre – i terrorangrebet d. 11. september, er deres opofrelse blevet forrådt, igen og igen, med præsidenterne Bush og Obama, der lancerede den ene aggressionskrig efter den anden mod nationer, der var uskyldige i 11. september, alt imens de skjulte og forsvarede sponsorerne af islamisk terrorisme.

Denne Bush' og Obamas så frygtelige parodi på en »krig mod terror« har bogstavelig talt kostet millioner af uskyldige mennesker livet.

Sidste uges afsløringer i det britiske Underhus om blot én af disse katastrofale krige – den mod Libyen – har tvunget den tidligere britiske premierminister David Cameron til at træde tilbage, og vil sandsynligvis ende den tidligere franske præsident Nicolas Sarkozys karriere. Kun Obama står ustraffet tilbage, og han var ellers den, der insisterede på at ødelægge Libyens regering fuldstændigt – hvilket udløste kaos og terrorisme.

Hvis denne »krig mod terror«-parodi fortsætter, vil alle disse ofre, samt de heroiske første-responderer på 11. september 2001, være døde forgæves.

Hvis det ikke bliver afsluttet nu, kan det betyde verdenskrig.

Det kan afsluttes nu. Tirsdag vil familierne til ofrene for 11. september demonstrere foran Det Hvide Hus og kræve, at Obama underskriver JASTA (Loven om Retsforfølgelse af

Sponsorer af Terrorisme), som enstemmigt blev vedtaget af både Senatet og Repræsentanternes Hus. Det saudiske monarki er afsløret som sponsor af islamisk ekstremisme og terrorisme i hele verden og kan efter denne lov sagsøges af sine ofre.

Obama erklærede sin hensigt om at nedlægge veto mod denne sidste chance for retfærdighed; men han er isoleret. Hvis Kongressen og borgerne handler i denne uge, kan han blive tvunget til at underskrive JASTA eller også se sit veto omgående blive gjort ugyldigt. Så kan der komme reelle ændringer i politikken.

Vi kan afslutte mareridt med evindelige krige for »regimeskifte« og konfrontationer med Rusland og Kina, som Obama har overtaget fra Cheney-Bush.

Der findes nu et helt nyt paradigme i udlandet, siden G20-topmødet med Kina som vært. Dette topmøde besluttede sig for Kinas succesrige fremgangsmåde. Det betød, at man ville tackle problemerne med manglende økonomisk vækst og manglende vækst i produktivitet, ikke gennem endeløs pengetrykning og negative rentesatser, men gennem videnskab og økonomiske partnerskaber mellem nationerne om nye infrastrukturprojekter, der strækker sig over flere kontinenter. Og det betød, at man ville stoppe den dødbringende statsstøtte til terrorgrupper, som nogle lande bruger imod andre.

For at tilslutte sig dette paradigme, må den amerikanske Kongres omgående genindføre Glass/Steagall-loven og lukke Wall Streets spekulations-»kasinoer« ned. Og Kongressen må udstede statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet.

Det hele begynder med at lade retfærdigheden ske fyldest for Obamas vedkommende, Obama, der er på anklagebænken for at beskytte sponsorerne af terrorisme, og for at udkæmpe terrorfremkaldende krige for dem.

Det er ikke for sent for den amerikanske Kongres, under pres fra det amerikanske folk, at handle med lige så megen rygrad som det britiske Underhus, da det bragte David Cameron til fald i sidste uge. Så verden vil holde øje med demonstrationen

for retfærdighed i Washington.

Foto: Set her i 2015 med Kongen af Saudi-Arabien, arbejder Obama og hans hustru nu for dem på fuld tid alt imens han siger til amerikanere, at de ikke fortjener sandheden, eller retfærdighed.

RADIO SCHILLER 19. september 2016:

Vestens koalition bomber Syriens hær; en fejl?

Med formand Tom Gillesberg:

APPEL til FN's Generalforsamling: Et Nyt Paradigme for Menneskehedens Fælles Mål. Af Helga Zepp-LaRouche

16. september, 2016 – Det er afgørende, at De forenede Nationers Generalforsamling, der nu træder sammen i New York, bygger videre på de fremskridt, der er opnået ved G20-topmødet

under Kinas lederskab. Kursen mod en ny, finansiel arkitektur er sat, og chancen er større end nogensinde for, at alle nationer kan deltage i opbygningen af den Nye Silkevej på basis af et win-win-samarbejde, og at verdensøkonomiens produktivitet vil stige på basis af innovation, alt imens fattigdom og konsekvenserne af krig overvindes.

Download (PDF, Unknown)

Opgør med Obama over JASTA-loven og Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 16. sept. 2016

Med indgangen til denne weekend har vi set en dramatisk række udviklinger, inklusive det faktum, at netop på tærsklen til 15-års dagen for 11. september, vedtog Repræsentanternes Hus JASTA-loven, Loven om retsforfølgelse af sponsorer af terrorisme. Dette sker kort tid efter, at Senatet ligeledes vedtog loven for et par måneder siden. Men det blev fra Obamas Hvide Hus gjort meget klart, at han agtede at nedlægge veto imod loven. I sammenhæng med denne dramatiske optrapning af kampen, deltog Schiller Instituttet i en række meget, meget historiske koncerter, sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur i New York City-området og New Jersey: Fire koncertopførelser efter hinanden af Mozarts *Rekviem* – koncerter med stor deltagelse af publikum, inklusive en koncert, der fandt sted i sammenhæng med en messe, som biskop

[Nicholas] DiMarzio fra Brooklyn-bispedet holdt i fælleskatedralen St. Joseph i søndags, den 11. september.

Engelsk udskrift.

Showdown with Obama over JASTA & Glass-Steagall

IS CONGRESS MORE COWARDLY AND GUTLESS THAN
THE BRITISH HOUSE OF COMMONS?

LaRouche PAC International Webcast
September 16, 2016

MATTHEW OGDEN: Hello! Today is September 16th, 2016. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly broadcast here on Friday evening with the LaRouche PAC webcast. I'm joined in the studio today by Jeff Steinberg, from {Executive Intelligence Review}; and via video, by Diane Sare, member of the LaRouche PAC Policy Committee, and coordinator of activities up in New York City.

We're meeting here in the immediate aftermath – really in the midst – of the further developments that came out of this past weekend. Going into this weekend we had a dramatic series of developments, including the fact that right on the eve of the 15th Anniversary of 9/11, the House of Representatives unanimously passed the JASTA Bill, the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. This is on the heels of the Senate doing the same thing a few months ago. But it was made very clear from

the

Obama White House that he was going to veto this Bill. In the context of that dramatic escalation on this battle, the Schiller

Institute participated in a series of very, very historic concerts sponsored by the Foundation for the Revival for Classical Culture in the New York City area and in New Jersey: four concerts in a row of the Mozart *Requiem* – very, very well-attended concerts, including one that happened in the context of a mass celebrated by Bishop [Nicholas] DiMarzio of the

Brooklyn Diocese at the Co-Cathedral of St. Joseph on Sunday, September 11th.

We're going to begin our broadcast tonight with a very short

set of remarks that were delivered Terry Strada, the widow of Tom

Strada, and leader of the 9/11 Families Against State Sponsors of

Terrorism, who attended the concert in Morristown, New Jersey on

Monday, September 12th, at which she endorsed the concert and was

invited to the stage to express her views about the crime of 9/11. You'll see what Terry Strada had to say, which was delivered before the music began, during that Monday concert. I'd

like to just begin with a quick excerpt of Terry Strada's remarks.

LYN YEN (pre-recorded): At this point I would like to introduce somebody very special to all of you. Many of you probably know of her. Her name is Terry Strada. She is the national chairwoman of the 9/11 Families United for Justice Against Terrorism. She and her organization were instrumental in

the release of the 28 pages of the congressional report on

9/11.

Without further ado, I'm going to turn the mic over to her.
[applause]

TERRY STRADA (pre-recorded): Thank you! Thank you very much!

My name is Terry Strada, and I lost my husband on September 11th, 2001. Tom was 41 years old when he went to work that day, and never came home again. We have three children. At the time, they were 7 years old, 4 years old, and our youngest was only 4 days old.

On September 12th, 2001 I woke up – well, I probably didn't sleep that night – so when the sun came up, the questions were,

"Who did this? Why would they do this?", and "How could they possibly do this? How could they attack our country like this, and how could they kill so many innocent people in one day?"

Because I wanted to know the answers, I started to ask the questions more and more. And so did more and more 9/11 families.

United to Bankrupt Terrorism was our first title, and now we're

United Together for Justice Against Terrorism. Of course it was

the 28 pages that we focused on in the beginning that needed to

be released. And when they were released, there were two key things that we learned. One is that Saudi Arabia has never been

fully investigated for the role that they played in 9/11; and two, that it is indisputable that the Saudis played a very important role in 9/11.

The second piece of legislation that I've been working on for over four years now is called the Justice Against Sponsors of Terrorism Act. This bill is intended to fix a minor problem in our current Foreign Sovereignty Immunity Act of 1976. So, it's a 40-year-old law that has stood for 40 years, until we looked further into the Saudi's role in 9/11, found the evidence, and tried to hold them accountable.

What happened next was that the courts decided to misinterpret the law and dismiss them on sovereign immunity. Make no mistake. No country, no entity, no individual is entitled to immunity – sovereign immunity, any type of immunity – in the case of a terrorist act. This bill is intended to hold {any nation} accountable for a terrorist attack on U.S. soil that kills United States citizens.

We've chosen this path because it's a peaceful way to fight terrorism. We don't want to see more bloodshed; we don't ever want to see more people die over 9/11. And we also want to protect our borders; we want to protect our country; we want to protect {you}; I want to protect my children. And the way that we do this, is by holding the nations accountable that fund known terrorist organizations, like al-Qaeda, ISIS, Boko Haram.

People say, "You can't fight the lone wolf." I say, "Yes, we can!" If we cut off the funding, and we destroy their capabilities to recruit and incite, and bring on more terror and to brainwash people, we can eliminate ISIS. And that is our long-term goal. The short-term goal, right now, is to get Saudi

Arabia off of this crazy [situation] that they're not held accountable.

In May, the Senate passed unanimously this Bill, and on Friday, September 9th, it went to the U.S. House of Representatives. I was in the gallery and was honored and proud

to see each and every one of our 435 Members in the House vote "Yes" for JASTA. [applause] Thank you, thank you. I don't really

know how many times this has ever happened on our history, that

we have both Chambers of Congress voting "Yes" unanimously. What

this means for the President: as of 4:00 today, he was still threatening to veto the Bill. The Bill will be sent over to his

office for signature later on tonight, at the latest tomorrow. We're doing everything we can to convince him to not do this.

You probably hear things in the news – and I'll kind of wrap this up, because I want to hear the music as badly as you do

– but you may hear in the news, things about the Bill. They're simply not true, if they're coming from the Administration.

Unfortunately, they are the mouthpiece for the Saudis at this point. We just need to point out to them how important this is,

to hold them accountable – any nation, going forward – would be

held accountable, and how important it is for our country to have

that type of security net.

If the President does decide to veto this Bill, it will be

our last hurdle; it may be our biggest. But we plan to overcome

it, and override the veto. Hopefully the Senate and the House will fall into line and do that for us.

If there's anything that you'd like to do to help, going forward, it's passtjasta.org. That's our website. It's updated as often as I can get to a computer and update it. There are usually just simple instructions of how you can reach out to the White House, your Representative, or a co-sponsor of the bill. This is very important legislation. I thank you very much for taking the time to listen to me, and now I'm so honored to have these wonderful musicians. I have heard them practice. You are in for a treat. This is going to be a very wonderful time now for us to just transcend ourselves from the evil, to a higher place – to a place where Good is. I believe Good will win, and I thank you for coming. [applause]

OGDEN: So, as you can see, we're right in the midst of a {very} active battle on the JASTA front, as Terry Strada had to say, right there. It's all dependent on action that is taken in the next coming days and hours, in order to create the conditions where Obama is boxed in, and to create the kind of upsurge that is necessary around this. I know there are actions being planned to be taken in Washington, D.C. in the coming days. I'll let Jeff

talk about some of that, and also mention some of the activities

that {you} were involved in, Jeff, up in New York City, at the same time, this past weekend, as these events were taking place.

So...

JEFFREY STEINBERG: Yes, there will be a series of demonstrations

on Tuesday in Washington, D.C., which is when the House and the

Senate will be back in town. There'll be a demonstration in front

of the White House. And then, also, another demonstration, I believe, on the Senate side of the Capitol grounds.

The point is very obvious. I think Mr. LaRouche put it succinctly: everything that Obama has done as President has been

a reflection of the fact that he's an agent of the British System, the British Monarchy. Therefore, it should be presumed that, even though he will make himself an avowed enemy of the American people – and especially the 9/11 families – if he does

go ahead with this veto, we should assume that that's exactly what he will do, because that's what the British want him to do.

They don't care about justice for the 2,997 people who perished

on 9/11, or the perhaps-by-now tens of thousands of people – first responders, others who were at the scene at the World Trade

towers, at the Pentagon, in Pennsylvania – who suffered tremendously, and have developed diseases, illnesses related to

9/11. There's one estimate that 40,000 people have been afflicted

with serious illnesses because of their heroic actions

immediately following the 9/11 attacks.

Obama is on the other side. These are impeachable crimes.

Being an agent of a foreign power, while serving in the Executive

Branch of the U.S. government – I mean, that is treachery. The fact of the matter is that Obama can be *forced* by an enormous amount of public mobilization, to go forward and actually sign the Bill into law, or simply let it pass into law without his signature. But that's going to be only on the basis that he is convinced that there will be an overwhelming, bipartisan, near-unanimous voice vote, if he attempts to veto the Bill.

This is an existential issue, not just for the Saudis, but

for the British as well. Remember, a month or so back, at the height of the mobilization after the Senate unanimously passed JASTA, a British Tory Member of Parliament wrote in the {Daily Telegraph} that if the Saudis can be sued by the families, then

the British can be sued also. Now, he claimed it was because of

failure to crack down on the jihadist networks that were given safe haven in Britain, but we know that the reality is, that Prince Bandar was the central figure organizing the support for

the 9/11 hijackers. We know it through the 28 pages, and that barely scratches the surface of the evidence. Bandar's another British agent. Bandar and Margaret Thatcher, in 1985, created the

Al-Yamamah program, and it was funds from that Al-Yamamah program

that were probably going into the hands of the 9/11 hijackers.

So this is a {very big deal}. And it's going to come down to

a head-to-head political battle. Everyone listening to this broadcast should contact your senators, contact your representatives. Deliver a very blunt message to the White

House,
that this will be considered an act of treachery, perhaps an
act
of treason, on the part of President Obama, if he fails to
sign
JASTA into law and allow the 9/11 families, at last, their day
in
court. No matter where the evidence goes, no matter what's
proven
or not proven, they have every right under our Constitutional
system to take appropriate legal action in a court against the
Saudis, and the JASTA Bill removes what in this case was an
illegitimate sovereign immunity.

So, I think that's where we stand.

This past weekend of 9/11 in New York, the Schiller
Institute had an extraordinary event. And the full video of
that
is up on this website; and I would urge everybody to watch it.
There was another event that took place at the historic Cooper
Union campus in lower Manhattan; and I was honored to speak on
a
panel on the 28 pages at that conference. There were a number
of
other speakers: Judge Imposimato from Italy, who was the judge
who went after the Gladio apparatus around the strategy of
tension attempted coups in Italy in the 1970s and '80s, the
Moro
assassination. He was one of the keynote speakers. Dan
Sheehan,
the lawyer who broke open the Iran/Contra affair spoke. But
everybody was laser focused on the implications of the 28
pages
and JASTA; and the importance now of making sure – as Senator
Bob Graham said at a recent event in Washington, DC, the
release
of the 28 pages just simply pops the cork. Now we go after the
full content of the bottle. There are millions of pages of

classified material that are yet to come out that deal with Sarasota, Florida, San Diego, California, Paterson, New Jersey, Herndon, Virginia, and other locations unknown. And of course in Europe, Hamburg, Germany. The point I made both at the Schiller Institute event and at the Cooper Union event, is that there is no statute of limitation on the truth; and we've got to drive that point forward.

OGDEN: At the Schiller Institute event in New York on Saturday, September 10th, not only did Jeff speak, not only did Virginia State Senator Dick Black deliver a very dramatic and sharp speech. But also, the Ambassador from Syria to the United Nations was the featured guest, and delivered a very strong speech in which he denounced the Obama administration and the Bush administration campaign of regime change that has taken place in the region over the course of the last 15 years since 9/11. Starting with Saddam Hussein, then with Qaddafi, and then with the attempted regime change against Assad in Syria. I think that the developments of this week, with the lower house of the UK Parliament where they delivered a very strong rebuke to David Cameron in terms of the grounds on which the Libyan invasion was launched; which led to Cameron's resignation. This also applies just as much to the case of Obama; and this is something which Obama is continuing to push during his time in office. So, I think all of these are coming together in the context of

Obama's

rejection on his trip to Asia, during the ASEAN and G20 summits.

He is being boxed in; and his true colors are very clear as he sides with the Saudis against the American people. I don't think

it can be taken for granted that the conjunction of all of these

events up in New York City over the weekend has set up the most

dramatic political showdown of Obama's entire career, as we go into the coming days here in Washington.

So Diane, you probably want to give a little bit more of a context to that.

DIANE SARE: I think what we're talking about is a certain

profound question of justice; not retribution, but the ability for mankind to actually move forward. What distinguishes Asia and

Russia under Vladimir Putin from the United States and the trans-Atlantic system is that these nations are actually committed to a world in which the future is brighter than the present or the past. That is, the leaders of these nations are saying, my children, my grandchildren, my great-grandchildren are

going to live in a world in which their standard of living is higher, their educational level is superior, the number of diseases they're subjected to is fewer; the way that Americans used to think not so long ago. Part of the significance of the work of the chorus, which is here directed by John Sigerson and

myself, is to remind the American people what is actually a human

standard; as opposed to a bestial standard. I have to say in that

regard, I found Senator Richard Black's comments and particularly his passion and his anguish when he was describing what was being done in Syria by these so-called "moderate" Syrian rebels who the US is funding; the people we are funding who are beheading children that they're kidnapping out of hospitals, or the rebels we are funding who are carting women around in cages. Where our own State Department spokesman says, "Well, how can we stop funding them? We're not going to judge what they do on one single incident of beheading. Other than the fact that they behead children, they might be wonderful." It is so evil! And the idea that Americans have lost the capacity to feel outrage when you are confronted with this kind of evil; where it's all kind of numb, and people say, "Well, there's nothing you can do."

I think the process of the election of Hillary Clinton, who may be suffering some serious illness, we don't know; who was destroyed by her capitulation to Barack Obama. And Donald Trump, who's just a pure FBI thug lunatic. What's happening is that the population is putting up a kind of teflon veneer where they are trying not to think about anything. Of course, that's death; we have to think. What you have in the rest of the world is a break-out of the human spirit, of this quality of creativity.

So, what happened this weekend, the involvement of our chorus in this series of concerts sponsored by the Foundation for the Revival of Classical Culture, is that you got a glimmer of

the power – I think both the fact that JASTA had passed the Senate and then the House on that Friday going into the weekend;

and then what we were presenting musically from the African-American spirituals to the Mozart to the Handel, in terms

of what it actually means for us to be human. And a certain quality of human life which we hold sacred; and which is not in

our physical being. And perhaps this was most powerfully sensed

at the Catholic mass which was dedicated to the firefighters and

those who had died on September 11th. The Bishop made the point

that these are people who are giving their lives not simply for

their brothers or for their friends, but for complete strangers.

At the end of the Mass, it's not typical that people applaud and

give standing ovations; but when the Mass closed, the standing ovation of the crowd – it was very clear it was not simply for the musicians; but it really was in deep and profound appreciation of what these people had done.

I have a sense that we really are in a moment in the United

States like Germany in 1989. Maybe we're in May of '89 and not October yet; but there's a kind of awakening of the better spirit

of the American population. People are not prepared to sit back

and tolerate criminal injustice. If we will act with courage, since about two-thirds of the world is already on the other side

of this; and China, for example, the idea of talking about legalizing drugs? They would think you are completely insane;

being addicted to drugs, distributing drugs is not tolerated. There's certainly a harsh crackdown on drug trafficking in the Philippines which we're seeing now; and I don't think Duterte appreciates Obama's accusations of human rights violations for someone who's trying to shut down the drug trade. In other words,

there's a whole different standard in the world which, when we find our courage and stand up, is going to resonate. There's no

reason for people to believe that what happens in this country is

going to be determined by the fraud of what's call the elections.

I would just say that what Jeff, you were saying earlier about Obama; we have to really stick to this. There's no point in talking about the candidates unless Obama, who is the evil who is

occupying the seat of leadership of this country right now, is removed from office and prosecuted in a criminal court.

STEINBERG: I just wanted to add something; a footnote on what Matt mentioned earlier, about the actions by the British House of

Commons this week. The Foreign Affairs Committee produced a report, which was a damning indictment of Cameron, Sarkozy, and

Obama over the disastrous consequences of the overthrow and assassination of Qaddafi in Libya. On a certain level, the British House of Commons – with everything that we know; with all the caveats about the power of the British monarchy and all

of that – the House of Commons puts the US Congress to shame. They forced Cameron out of office; they forced his resignation from the House of Commons on the grounds of his role in the Libya

disaster. Above all else, the United States, Britain, and France

lied to the world – they also lied directly to Russia and China

– when they promised at the outset that there would be no regime

change in Libya; but it was strictly a humanitarian intervention.

Well, it turns out that the House of Commons report is, if anything, an even more stunning indictment of Obama than of Cameron. The report makes very clear that Cameron and Sarkozy were the drivers behind the need to intervene to prevent the humanitarian disaster in Benghazi. In fact, they were protecting

British-created terrorist networks that were back in Libya from

having fought the wars in Afghanistan; the same wars that created

al-Qaeda. But what was made clear is that it was President Obama

who insisted that a no-fly zone was insufficient; a no-fly zone

failed in Iraq, it failed in Bosnia, and it would fail in Libya.

Therefore, the UN resolution had to have much more teeth; it had

to be a "no-drive" zone. It had to give a carte blanche to defend

the so-called victims of Qaddafi forces by all out military action.

On the one hand, everybody swore up and down to Russia and

China that it was not about regime change. As a result, Russia and China abstained from the vote when the Security Council resolution was passed to create the no-fly zone and the no-drive

zone; and to use all forms of military force that were deemed necessary to "save" the civilization population of Benghazi.

Well, the report makes clear that after the first 24 hours,

they
were safe; there was no threat to them anymore. From that
moment
on, the whole exercise was all about regime change. There was
one
exchange where one of the ministers in the Cameron government
at
the time, Liam Fox, lied and said no, this was never about
regime
change; we didn't have any agenda. The questioner pointed out
that on April 14, 2011, the *New York Times* published a signed
op-ed by Barack Obama, David Cameron, and Sarkozy; in which
the
three of them said, "Qaddafi must go, and go for good." So,
they
were lying openly; and if anything, Obama did more heavy
lifting
to create this disaster than either Sarkozy or Cameron. It
included a conscious decision to assassinate a foreign leader.

So, the British House of Commons has delivered a new
bill of
impeachment against President Obama; and I hope that Congress
will take that seriously. Needless to say, the US media has
blacked out the story totally up to this point.

OGDEN: In a very real way, this is like a Chilcot
Report 2.0
in the case of Libya and Obama's role in that. Honestly,
that's
exactly what you called for, Diane, in the petition that you
were
circulating about a month or a month and a half ago. Look at
what's developed since the publication of that petition: We've
won the fight on the release of the 28 pages; although there
are
tens of thousands of other pages that need to be released.
JASTA

has gone through – this was your point, too – JASTA has gone through both the Senate and the House; and despite the fact that

Obama is still threatening to veto, as it stands, it could be overridden in the first veto override of the Obama administration. Although he's trying to delay it, and deploying

Saudi agents crawling Capitol Hill right now. We have reports that the Saudi Foreign Minister is personally going to Capitol Hill and meeting with members of the Senate; threatening that you

have to withdraw your support for this JASTA bill. But that is a

fight which is active; this Chilcot Report type of approach, as

you called for in your petition, Diane, this is what we now see

coming out of the UK House of Commons. Also, the overarching question of cooperation between the United States and Russia to

actually defeat terrorism worldwide.

I thought it was very important that this was one of the

themes around these concerts with the image of the 9/11 Teardrop

Memorial in Bayonne, New Jersey; which was contributed by Russia

in support of the world's struggle against terrorism after 9/11.

And also, during this Schiller Institute seminar in New York City

on Saturday, Senator Dick Black pointed out that we're right in

the midst of this ceasefire negotiation between Kerry and Lavrov.

And according to reports, Kerry has really isolated himself from

the Obama administration; or at least there's a faction which is trying to actively undermine these efforts to work with Lavrov.

So, these are ongoing battles; and it's all around the question

of the type of leadership that was exhibited in that petition that you put out about a month and a half ago, Diane. Obviously,

we're now preparing for the convening of the United Nations General Assembly this week and next week in New York City. I think these events that were happening at the Schiller Institute

conference with the Syrian ambassador and so forth, should be seen as preparing the way for what will be the defining questions

– hopefully – put on the table at the UN General Assembly. Both

that and the question of the new international financial architecture, coming out of the G20 meetings; we have a big responsibility on that as it comes to the question of Glass-Steagall, which is something that I'd like to get to in a moment.

But maybe, Diane, you want to say a little bit more about the events leading up to this UN General Assembly meeting.

SARE: Sure. Actually, I'm thinking, I don't know what the conspiracy is this time. Last year, as followers of our website

know, President Putin had gone to China for the V-J Day parade and then come to the UN and proposed his coalition to wipe out ISIS; and created that to great effectiveness. Now, the UN General Assembly comes in the wake of the G20 meeting, the ASEAN

meeting, the Vladivostok conference, where all of these nations which have been represented, signed more and more agreements with each other on various economic projects and so on. And, I think it's significant that, going into the G20, Xinhua ran that interview with the Russian representative; who said that Beijing and Moscow must work with Washington. We have to bring Washington in on this; and Washington is a complex and unpredictable partner, I think were the words that were used. So, clearly, I'm sure that they're not coming into this General Assembly with no plans. I don't know what plans they have; I think it'll be very interesting as it unfolds. I think it's very important for Americans to do our part to make the United States less full of complexes; I'll put it that way, and less unpredictable by addressing this Obama criminality problem. I think what Jeff said about Cameron – it really is something. Tony Blair first with the Chilcot Inquiry; now you have this whole report on Libya. Any American, any member of Congress can get their hands on this; and it is absolutely damning in terms of Obama's role. I think that would be an important contribution for the United States, because the truth of the matter is, we should be part of the Belt and Road; we should be part of the New Paradigm. The American people

are suffering horrifically, horrendously with this economic collapse; and I guess that brings us to the point that you were talking about, which is the Glass-Steagall moment.

OGDEN: Right; exactly. On that subject, let me just read the text

of the institutional question we got for this week. I know Mr. LaRouche had a direct response to this. It reads: "Mr. LaRouche,

Massachusetts Senator Elizabeth Warren is marking the 8th anniversary of Lehman Brothers' bankruptcy with a new push to investigate and potentially jail more than two dozen individuals

and corporations who were referred to the Justice Department for

criminal prosecution in 2011 by the Financial Crisis Inquiry Commission, a government-appointed group that investigated the roots of the 2008 financial crisis. None was ever prosecuted. In

a letter to the Justice Department's Inspector General, Warren calls the lack of prosecutions 'outrageous and baffling', and asks the Inspector General, Michael Horowitz, to investigate why

no charges were brought. 'The DoJ record of action on these individuals nearly six years after DoJ received the referrals, is abysmal,' she writes.

"In your view, is Senator Elizabeth Warren's new push to investigate and potentially jail nearly two dozen individuals and

corporations who were referred to the Justice Department for possible criminal prosecution a step in the right direction; and

will it help the prospects of Glass-Steagall's passage?"

So, Jeff, maybe you want to say what Mr. LaRouche's

response
was on this.

STEINBERG: I think the point is, again, we're looking at the irresponsible behavior of leading government elected officials.

The fact is, that in 1933, you had the Pecora Commission, which

was a Senate investigation into the crimes of the too-big-to-fail

banks of the Depression era; and bankers did go to jail. They were called to testify under oath before Congress; they were forced to produce their tax records; and there was a climate that

was created through that process that led to the passage of Glass-Steagall and a number of other critical legislative initiatives in the first 100 days of the FDR Presidency. Where we

are today is in the midst of a financial crisis that's much larger, that's much more global in its scope than what we were dealing with in 1933. Yet, there's been virtually no significant

action by either the Justice Department or by Congress against these criminal swindlers who are CEOs of major banks. Just an illustration: The woman who was the head of the division of Wells

Fargo that was caught basically creating phony accounts for their

own customers in order to charge fees so that employees of the bank could get special bonuses; that person resigned from the bank, but received a \$125 million golden parachute on her way out

the door. It's night and day. So, Mr. LaRouche's comment on Glass-Steagall was, {"Do it!} It's needed right now; we can't wait another minute."

Today, Deutsche Bank was given a \$14 billion fine by

the

Justice Department for their involvement in mortgage-backed securities fraud in the run-up to 2008 and beyond. Yet, no official of Deutsche Bank has gone to jail. In fact, Deutsche Bank's \$14 billion fine virtually bankrupts it; the entire bank

capitalization, market capitalization of the bank is \$19 billion.

Were they to pay the fine out of their own deposits, they'd be out of business tomorrow morning. So, we're at a moment where this is all deadly serious. Yes, of course, these bankers should

be put in jail; but why is Elizabeth Warren not doing more to push Glass-Steagall? Why is Elizabeth Warren instead tiptoeing around the issue because she's basically been anointed by Hillary

Clinton as the attack dog against Donald Trump? Again, hold it up

to the gold standard of Franklin Roosevelt, the Pecora Commission, and you'll see that once again – as we just discussed with the British House of Commons actions compared to

the complete inaction on impeaching Obama or taking other measures to deal with these problems – it's shameful; and it's all part of a recurring pattern.

As Diane just said, there may only be four or five months

left in the Obama Presidency, but every day that he remains in office is a threat to the survival of this country and the survival of humanity. Libya was all about starting the process of

war provocations against Russia and China. Lyndon LaRouche warned

about that the day that Qaddafi was assassinated back in 2011; and we're still in that trajectory towards war. So, yes, we urgently need Glass-Steagall; it should be taken up immediately.

There are bills in both Houses. Yes, the Justice Department should reverse its policy of no jail time for too-big-to-fail bankers; throw them all in the slammer – they all deserve it. All of the top executives of all of the big eight US commercial banks – they're all involved in multiple crimes, whether it's mortgage-backed securities fraud, LIBOR fraud; the crimes are manifest and the actions have been pathetic.

OGDEN: As you referred to, there is a major problem with the Democrats right now being compromised because of their defense of Obama and Hillary; both of whom are avowed – as it stands right now – opponents of the restoration of Glass-Steagall. As Terry Strada said, right now the Obama White House is a spokesman for the Saudi regime; but in the exact same way, it's a spokesman for Wall Street. You have Glass-Steagall in both party platforms; you have the biggest mobilization in years from some of the trade union movements – the AFL-CIO – other activist layers around Glass-Steagall. Getting this to a vote – preferably {before} the elections take place, if not sooner – but the problem is, you have an intention from the top to suppress this from within the ranks of the Obama faction of the Democratic Party, which Hillary Clinton finds herself in right now.

I would say that there is also a broader, a little bit of a deeper agenda here; and this came up in the discussion we had yesterday with Lyn and Helga. Helga pointed out that there's a recent report that has now been put out by the Club of Rome,

which has been around for 40 years now – an avowedly neo-Malthusian movement to reduce population; that's been their agenda – and the title of the report in German is "One Percent Is Enough"; explicitly saying that the kind of dramatic growth percentages that you see year on year on year, coming out of China and other countries that are now part of this New Silk Road dynamic, is somehow dangerous to the planet. And that we must enforce a zero-growth or at least very low growth agenda; which is what is coming out of the British monarchy and is coming out of a lot of these trans-Atlantic circles. That is really the foundation around which this fight between the new international economic order, this New Paradigm that you see coming out of China, the BRICS, and the Silk Road countries, versus the Obama, trans-Atlantic regime that's taking place. It's a longstanding, deeply rooted, ideological opposition to the idea of the no limits to growth, perpetual increases in productivity kind of idea of mankind; which Mr. LaRouche has made a career out of defending and deepening with his approach to physical economics.

So, you have this as a deeper agenda which, again, Obama has found himself as a spokesman for, and has made it very explicit on multiple occasions. Remember his trip to Africa, where he said you guys aren't allowed to have access to modern technology such as electricity; because if you do, the planet will boil over. And on other occasions, he said, we don't need any fancy stuff like

fusion power or anything like that.

So again, I think it comes down to this much deeper idea of what is your conception of man; and what is your scientific idea of this perpetual progress; or the conception that there is no limit to creative discovery, there are no limits to growth. That's the deeper agenda that we now see also bubbling to the surface.

STEINBERG: These guys are genocidal lunatics; they've been that way for 40 years. The LaRouche Movement was in a certain sense, launched as a war against the Club of Rome when they came out with their 1972 report, "Limits to Growth". The whole history has been a battle between those led by Mr. LaRouche and Mrs. LaRouche, who represent the principle of real human creativity; versus people who work for an oligarchical system that is consciously out to suppress it. You've got Prince Philip, the British royal consort, calling for the population reduction of this planet by 80%. If the Club of Rome report, 1% cap on growth, were to be put into effect, this would represent mass genocide on an unprecedented scale in human history; and it would happen right away.

OGDEN: Right. As was made very clear in these concerts over the weekend, there's an element of inspiration which, when it is unleashed in the American population, it is overwhelming. The kind of turn-out that we saw at these concerts in New York – full to capacity audiences in almost every single venue; including downtown Manhattan, the cathedral in Brooklyn, a

concert that happened in Morristown, one that happened in Lehman College in the Bronx; there's an undercurrent of desire for this kind of beautiful celebration of the nature of mankind. I thought it was really significant to place Mozart's *Requiem*, which is an incredibly profound and has a resonance which goes deep in the American population; including the fact that the last time it was celebrated as part of a Mass was 50 years ago at the request of Jackie Kennedy, at a memorial service for the slain President, John F Kennedy, at the Cathedral of the Holy Cross in Boston. That was the last time this was presented in the context of the mass itself. But the conjunction of that, together with these four African-American spirituals, which is this call for justice, for freedom, and for the dignity of the human being; putting these together in the counterpoint between the two, it really did awaken something very profound and very deeply rooted in the people who participated in this community chorus which is growing in an exponential way, but also in the people who participated as members of the audience. So Diane was the conductor of the first part of these concerts, of the African-American spirituals, and I would personally say, I think you were channeling the spirit of Sylvia Olden Lee and her collaborators. It was very moving, and I think it's part of something that we're going to see continue

to

grow; in not just the desire for justice, but the desire for human dignity and creativity among the American people.

So, maybe you want to say a little bit about what the plans are for the community chorus in that context, Diane.

SARE: I hope it's going to grow, and there are a lot of plans. But my parting words to our audience would be: One, that people should join the actions in front of the White House on Tuesday in support of the JASTA bill and against Obama's veto; and a challenge to the American people and the members of the US Congress. Which is, are you more cowardly and gutless than the British House of Commons? If they can throw out Cameron and expose the crimes against humanity that he has participated in, and if they are already naming Obama; what is holding you back?

OGDEN: Good. Well, those events in front of the White House are scheduled currently for 12:30pm on Tuesday, and apparently there may be another rally in front of the Senate at 2pm the same afternoon. So, if you are in the area, or you can make it into DC, that's something to participate in. There will probably be more information on the passJASTA.org website that Terry Strada mentioned at the beginning of this broadcast in her remarks at that Morristown concert. And please, circulate tonight's webcast as widely as you can so that Terry Strada's very emphatic statement that she made at that concert can be heard more widely.

I think this is something that needs to be heard by the American people; and that's something that you have a responsibility to assist in.

So, I'd like to thank both Diane and Jeff for joining me here today. Please stay tuned to larouchepac.com; we will have coverage of this rally next Tuesday, and you can join us for our regularly programming as well. So thank you very much, and good night.

Obama er en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed, indtil han sparkes ud af embedet

Leder fra LaRouchePAC, 15. sept. 2016 – Præsident Barack Obamas fortsatte trussel om at nedlægge veto mod JASTA-lovforslaget er en klar påmindelse om, at USA's præsident i realiteten er en agent for det britiske system, og han vil gøre præcis, hvad den britiske krone giver ham besked på – og give pokker i det amerikanske folk. Lyndon LaRouche advarede i dag om, at ingen bør forvente, at Obama vil gøre det rigtige ved at underskrive JASTA-lovforslaget og dermed gøre det til

lov og lade retsvæsenet tage sig af det saudiske monarki, der muliggjorde angrebene den 11. sept., 2001.

»Obama vil vride sig og lave undvigemanøvrer om spørgsmålet, lige til det sidste – og så vil han nedlægge veto mod JASTA – med mindre der kommer en sådan udladning af pres fra det amerikanske folk, at han ikke har andet valg«, erklærede LaRouche. »Til syvende og sidste er Obama en britisk agent, og han vil handle i overensstemmelse hermed.«

LaRouche tilføjede, »Obama er et falsum og skal ryges ud«. Obama holdes kunstigt oppe ved hjælp af en række Store Løgne, der faldbydes af de amerikanske mainstreammedier, der gentager regeringens løgne, inklusive den sindssyge påstand om, at den amerikanske økonomi er forbedret, lønningerne på vej op, arbejdsløsheden på et lavpunkt, osv. Dette er løgn alt sammen, som enhver ærlig amerikaner, der kommer fra den 90 % store, laveste indkomstgruppe, ved. Henvend 93,5 mio. amerikanere i den arbejdsføre alder er ikke engang medregnet i arbejdsstyrken. Den Store Løgne-kampagne, der holder Obama kunstigt oppe, kan smadres. USA er blevet et land med ubegrænset statistisk forfalskning.

Lige så vel som, at JASTA-lovforslaget må vedtages nu, hvad enten det sker ved at tvinge Obamas hånd, eller det sker gennem en overvældende vedtagelse i Senatet og Repræsentanternes Hus, der gør et veto fra Obama ugyldigt, således må også Glass-Steagall omgående vedtages som lov – inden den totale disintegration af det transatlantiske finanssystem finder sted, hvilket kan ske når som helst. Forlad jer ikke på Elizabeth Warren (demokratisk senator) til at føre an i denne kamp – hun er for kompromitteret af sine partiske ønsker om at forsvare Obama og Hillary Clinton. »Få det bare igennem!«, sagde LaRouche igen i dag.

De handlinger, som det britiske Underhus (House of Commons) traf beslutning om i denne uge, hvor de smed David Cameron ud af dennes plads i parlamentet pga. hans rolle i krigen i

Libyen, baseret på løgne, er et signal om at vågne op og foretage en lignende handling, som den amerikanske Kongres skal gennemføre over for Barack Obama. Han skal sparkes ud af embedet nu.

Blandt Obamas mange forbrydelser er den brutale måde, hvorpå han terroriserede og dernæst brugte Hillary Clinton, især omkring invasionen i Libyen og mordet på Gaddafi. Denne handling, hvor Hillary Clinton fuldstændigt gav efter for Obama og herefter ikke mere blev den samme, var begyndelsen til Obamas krigsfremstød mod Rusland og Kina. LaRouche forudsagde dette, dengang Gaddafi blev myrdet, og alt, hvad der siden er sket efter disse begivenheder i 2011, har bevist, at han havde ret. Faren for en krig med Rusland og Kina har nu nået et punkt, hvor hele menneskeheden er i fare, hver eneste dag, hvor Obama fortsat sidder ved magten og kan starte en atomar verdenskrig. Og som begivenhederne i den seneste uge klart har demonstreret for offentligheden, så er Hillary Clinton nedbrudt, og hun må trække sig.

Det amerikanske folk har desperat brug for hjælp og for, at man tager i betragtning, hvilken dårlig forfatning, det befinder sig i. I stedet er Romklubben atter dukket frem med krav om et globalt folkemord, tilsløret af dens påstand om, at »en procents vækst« er alt, hvad verden behøver, og at det Ny Silkevejsprogram bør skrottes. Romklubben er stadig det samme redskab for folkemord, der lancerede den oprindelige Malthus-kampagne med Grænser for Vækst tilbage i 1972. Dengang førte Lyndon LaRouche og LaRouche-bevægelsen an i afsløringen af Romklubben som en bande morderiske løgnere, hvis sande dagsorden var at slå milliarder af mennesker ihjel – den præcis samme dagsorden som det britiske monarkis, og som klarest er blevet udtrykt af den royale gemal, Prins Philip.

Denne politik må nu endelig lægges i graven.

Foto: Kong Salman af Saudi-Arabien byder præsident Barack Obama farvel, Saudi-Arabien, den 27. januar, 2015. (Foto: Det

Hvide Hus)

Anbefalet læsning (dansk):

»Skræmmekampagne om global opvarmning er befolkningsreduktion – ikke videnskab!« (EIR-rapport i forbindelse med COP 2015, Paris)

»Det britiske Imperiums politik, der drejer sig om befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker«, EIR-hovedartikel.

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, en introduktion// The New Silk Road becomes The World Land-Bridge, an Introduction

In English, with vice-president Michelle Rasmussen
På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.
Se dias herunder.

Videos after the slides:

* The gala concert after the G20 meeting in China, including Beethoven's and Schiller's Ode to Joy

Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og Schillers Ode til Glæden

* A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen, efter diabillederne.

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

x

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

Den Nye Silkevejsdynamik skaber nye muligheder for Tyskland! Af Helga Zepp-LaRouche

Denne dramatisk ændrede, strategiske situation betyder, at der findes fuldstændigt nye politiske muligheder for Tyskland, nemlig gennem et økonomisk samarbejde med Kina og de andre asiatiske lande omkring opbygningen af Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika, og hermed vælge den eneste vej, gennem hvilken man både kan løse flygtningekrisen på en human måde, og samtidigt kan udtørre grobunden for terrorismen.

12. september 2016 – I de to forløbne uger har der fundet en strategisk forandring sted, som i Tyskland er gået upåagtet hen, eller snarere, er blevet bevidst undertrykt af massemedierne – en forandring, der for første gang i lang tid

lader et berettiget håb om, at der eksisterer gode løsninger for vor tids sværeste problemer, opstå. En række topmøder i Vladivostok, Beijing og Vientiane (Laos) har skabt en fuldstændig ny retning for relationerne mellem et flertal af verdens nationer. Denne nye strategiske situation er også for os i Tyskland en mulighed, og en udfordring, der på ny kan gøre vort lands økonomiske og kulturelle potentiale produktivt.

På det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok den 2. og 3. september blev integrationen mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Kinas initiativ for det økonomiske Silkevejsbælte sat i gang, og hermed tog også et potentielt, fælles, økonomisk rum fra Atlanterhavet til Stillehavet et gevaldigt skridt fremefter. Den japanske statsminister Shinzo Abe talte til konferencens 3000 deltagere, hvor han understregede, at hensigten var at udvikle det russiske Fjernøsten til at blive et eksportknudepunkt for hele det asiatiske Stillehavsområde.

Et yderst vigtigt sideaspekt ved denne konference var de fremskridt, som præsident Putin og statsminister Abe nåede frem til mht. det russisk-japanske forhold, og som skal konsolideres i december i år ved præsident Putins statsbesøg i Japan. Man drøftede blandt andet en konkret fredsaftale mellem de to lande. Herved forbedres omstændighederne for, at vi også for Tyskland vil kunne kræve en fredsaftale med USA af den næste amerikanske præsident.

Det umiddelbart efterfølgende G20-topmøde i Hangzhou, Kina, den 4. og 5. september, som Kina omhyggeligt havde forberedt i over et år med mange forudgående konferencer, betyder – i total modsætning til det, der berettes i Vesten – en fuldstændig ny orientering i relationerne mellem de asiatiske lande, og videre endnu. Præsident Xi Jinpings plan om at forvandle G20-topmødet fra at være en sammenslutning af stater, der blot reagerer på kriser, til at blive en alliance af lande, der vedvarende kan styre menneskedens skæbne til gavn for alle, er kommet et stort skridt fremad. Som præsident Putin korrekt kommenterede: G20-topmødets resultater er ikke juridisk bindende, men de udgør en tendens for

statsfællesskabet, og enhver stat, der arbejder i den modsatte retning, vil skille sig ud.

Den nye trend, der er blevet etableret i Hangzhou, hedder innovation som grundlag for en global, økonomisk vækst, og det vil frem for alt sige, at udviklingslandenes udvikling skal fremmes på den bedst mulige måde ved, at de får del i de videnskabelige fremskridt – en plan fra Kinas side, som blev demonstreret derved, at et langt større antal udviklingslande end nogen sinde før var blevet inviteret som gæster til G20-topmødet. Xi Jinping understregede, at Kina havde forpligtet sig til at virkeliggøre industrialiseringen af Afrika som en hovedprioritet, og flere regeringstalsmænd hilste Indiens og Japans forøgede investeringer velkommen. Xi krævede, i betragtning af de problemer, der længe har ulmet, den umiddelbare virkeliggørelse af en ny, global finansarkitektur, der tjener en vækststrategi med innovation som drivkraft, og som skal bringe produktiviteten op på det højest mulige niveau.

Det umiddelbart efterfølgende ASEAN-plus-Kina-topmøde tildelte præsident Obama en tilintetgørende afvisning, da han forsøgte at bevise, at »det er USA, der bestemmer reglerne, og ikke Kina«. ASEAN-landene fulgte ikke Obama i hans forsøg på at få dem til at acceptere som bindende, den Internationale Voldgiftsret i Haags nylige afgørelse vedr. den territoriale konflikt i det Sydkinesiske Hav. I stedet gik ASEAN-landene ind på Kinas forslag om i fremtiden at løse alle konflikter gennem venskabelige forhandlinger og en diplomatisk proces, som det i øvrigt også fastlægges i FN's havretskonvention fra 1982. Selv Filippinerne, som under den tidligere præsident havde henvendt sig til Haag, tog afstand fra denne afgørelse og besluttede sig for en fredelig dialog med Kina.

I stedet for at tilslutte sig Obamas krav om et samarbejde i frihandelszonen Trans-Pacific Partnerskab, TPP, som han har promoveret, bekræftede de deres beslutning om, at samarbejde i det omfattende regionale, økonomiske partnerskab (RECEP) Kina og med det økonomiske Silkevejsbæltes institutioner, som

Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, den Nye Udviklingsbank, NDB ('BRIKS-BANKEN'), diverse Silkevejsfonde osv. På det helt rigtige tidspunkt på topmødet bekendtgjorde Canada sit medlemskab af AIIB, noget, Obama havde forsøgt at forhindre.

Forskellige internationale medier, som *Forbes Magazine* og *Time Magazine*, konstaterede Obamas totale, diplomatiske isolation. Rent faktisk stemte de asiatiske lande enstemmigt imod Obamas konfrontationspolitik og gjorde det umiskendeligt tydeligt, at de entydigt foretrækker Kinas tilbud om at bruge den kinesiske, økonomiske model for sig selv, i samarbejde med den Nye Silkevejs internationale projekter. Og af Obamas »sidste mulighed«: gennem vedtagelse af de amerikansk dominerede frihandelsaftaler TPP og TTIP, alligevel at gennemtvinge reglerne, er der intet blevet tilbage, eftersom begge formænd i det amerikanske Senat og Repræsentanternes Hus, Mitch McConnell og Paul Ryan, af valgtaktiske grunde i mellemtiden har erklæret, at de to lovforslag ikke vil komme på dagsordenen igen i dette år, og at både Hillary Clinton og Donald Trump allerede har sagt, de er modstandere af dem.

Og på endnu et område har Obama trukket dårlige kort: Den 9. september, altså umiddelbart før 15-års dagen for angrebene den 11. september 2001, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt det såkaldte »JASTA«-lovforslag, der giver amerikanske borgere ret til at lægge sag an mod Saudi-Arabien på grund af dets rolle i 11. september, hvilket allerede tidligere var blevet enstemmigt vedtaget i Senatet. Hermed befinder Obama sig, som avisen *The Hill* konstaterede, i det upopulære dilemma, at han, med et veto eller et såkaldt »pocket veto« (dvs. udsættelse i indeværende kongressamling ved ikke at underskrive forslaget) enten vil pådrage sig vrede fra familierne til ofrene for 11. september, og endvidere fra dele af befolkningen, eller også, i tilfælde af en retslig undersøgelse af Saudi-Arabiens rolle, selv at blive genstand for en undersøgelse af, hvorfor han – i bedste Bush- og Cheney-tradition – selv har mørklagt denne uhyrlige skandale

under hele sin embedstid.

Og hvilken betydning har så denne ændrede strategiske konstellation, hvor man tilmed kan henregne en lovende udsigt til en aftale om våbenhvile for Syrien, gennem fælles amerikansk og russisk militærindsats, og som netop er blevet aftalt mellem udenrigsministrene Kerry og Lavrov, og som giver håb om en afslutning af krigen i Syrien? Siden Ruslands militære indgriben i Syrien og Kinas og Indiens diplomatiske og økonomiske engagement i Syrien, er der også håb om en økonomisk genopbygning, som en del af opbygningen af den Nye Silkevej i området.

Denne dramatisk ændrede, strategiske situation betyder, at der findes fuldstændigt nye politiske muligheder for Tyskland, nemlig gennem et økonomisk samarbejde med Kina og de andre asiatiske lande omkring opbygningen af Sydeuropa, Mellemøsten og Afrika, og hermed vælge den eneste vej, gennem hvilken man både kan løse flygtningekrisen på en human måde, og samtidigt kan udtørre grobunden for terrorismen.

Den italienske statsminister Renzi har åbenbart indset tidens tegn, idet han netop har fremlagt disse perspektiver i et interview med den kinesiske Tv-kanal CCTV, nemlig, at Italien, i Marco Polos og Matteo Riccis tradition, bør indgå i et omfattende samarbejde med Kina om den Nye Silkevej, og ikke mindst omkring udviklingen af Afrika.

På denne baggrund er udviklingsminister Gerd Müllers tale under Forbundsdagens seneste budgetdebat meget bemærkelsesværdig, hvor han sammenlignede Afrikas forfærdelige situation med den forarmelse af store dele af befolkningen, der fandt sted under den tidlige kapitalismes fase, og krævede en storstilet Marshallplan for dette kontinent og andre udviklingslande. Dette kan kun lade sig gøre rent praktisk, hvis Tyskland, Italien og de andre europæiske lande, i samarbejde med Kina, Indien, Japan og andre nationer, udbygger den Nye Silkevej til Verdenslandbroen, sådan, som Schiller Instituttet, LaRouche-bevægelsen og (i Tyskland) Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo), længe har krævet.

Fru Merkel står med håret ned ad nakken, EU befinder sig efter Brexit i en fremskridende opløsningsproces, og i mange europæiske lande får populistiske og ekstremistiske højrepartier øget tilstrømning. Alt dette ville ikke være sket, hvis menneskene kunne se et perspektiv for fremtiden. AfD ville ikke være kommet foran CDU i det nylige valg i Mecklenburg-Vorpommern, hvis fru Merkel havde sagt: »Vi kan klare det, sammen med Kina og de asiatiske lande; vi gennemfører en ny Marshallplan ved hjælp af opbygningen af den Nye Silkevej i Mellemøsten og Afrika.«

Men vi siger: Vi bør ikke forpasse denne store, historiske chance for at opbygge en virkelig ny og retfærdig, økonomisk verdensorden, sådan, som vi forpassede den store, historiske chance i 1989 (med Berlinmurens fald, -red.). Dengang påtvang Storbritannien, USA og Frankrig os euroen som prisen for tysk genforening. I dag kan selv den dumme se, at euroen er et mislykket eksperiment, med negative renter, en latterlig vækst på 0,3 % i eurozonen og bankerotte banker i hele Europa.

I dag står Storbritannien udenfor, USA er isoleret, og Frankrig er økonomisk set færdigt. Så Tyskland ville altså gøre alle, såvel som sig selv, den største tjeneste ved at erstatte den gamle, »ikke længere bæredygtige model«, som Xi Jinping udtrykte det, med et win-win-perspektiv for alles udvikling. Det er på allerhøjeste tid, at Tyskland varetager sine egne interesser.

**Der er ingen forældelsesfrist
for sandheden.**

Schiller Institut-konference for 11. september i New York

Jeffrey Steinberg, EIR's efterretningsredaktør, havde følgende indlæg på Schiller Instituttets konference for at mindes ofrene for terrorangrebet, den 11. september 2001:

Jeg mener, at det virkelig er vigtigt at holde fast ved ånden i den **tale, Helga netop har holdt**, for mange af jer har holdt til mange, mange møder, hvor det generelle emne ikke var en samling eller opsummering af gode nyheder. Jeg synes, at alle her i lokalet bør lægge ud med at applaudere jer selv, for de sejre, vi har opnået omkring frigivelsen af de 28 sider, den nu vedtagne JASTA-lov, enstemmigt i begge Kongressens huse, og den kendsgerning, at begge politiske partier ikke kunne komme uden om at sætte genindførelsen af Glass-Steagall på deres partipolitiske platforme, er en hyldest til det vedholdende og ihærdige arbejde, som I alle har været en del af. Så jeg finder det meget passende at applaudere os selv og jer selv for at udføre den form for mirakler, som kun mennesker er i stand til. [applaus] For disse præstationer er i sandhed mirakuløse, men det er den form for mirakler, der kommer som resultat af at tro på, at sandheden tæller, at der ikke er nogen forældelsesfrist for sandheden, og at vi virkelig bor i en demokratisk republik, hvor befolkningens stemme betyder noget.

Jeg kan, ud fra et meget detaljeret førstehåndskendskab, som jeg ikke tilnærmelsesvis har tid til at gennemgå i dag, fortælle jer, at grunden til, at de 28 sider blev frigivet den 15. juli, er, at vi kollektivt, med mange, mange andre, med familierne til ofrene for 11. september, med ledende kongresmedlemmer, kunne blive ved med at presse på og tvinge det til at ske.

Præsident Obama har *ingen som helst planer* om at frigive de 28

sider. Men underdønningen af krav om at kende sandheden om dette spørgsmål nåede et punkt, 15 år efter begivenheden, hvor hans nærmeste medarbejdere måtte gå til ham og sige, »disse 28 sider vil, med næb eller med klør, blive offentliggjort«. Det blev ganske klart den 6. juli, hvor kongresmedlemmerne Walter Jones og Stephen Lynch påkaldte Gravel-præcedensen, præcedens med Pentagon-papirerne, og sagde: Det er vores forfatningsmæssige pligt at informere det amerikanske folk om afgørende spørgsmål om den nationale sikkerhed, hvor hemmeligholdelse ikke har noget at gøre. I samme øjeblik, det blev klart, at de var parat til at gå så vidt, gik folk fra Det Hvide Hus til præsidenten og sagde, »dit valg er enkelt. Du bliver enten skurken i denne historie, eller også kan vi forsøge at spinne det, så du bliver helten«, selv om han ikke havde nogen planer om at frigive dem. Han fik at vide, »det vil ske under alle omstændigheder, hvad enten det gøres af den næste præsident, eller Kongressen tager det på sig at offentliggøre det; så du kan lige så godt få lidt kredit for det. Og for resten, så gør vi det netop, som Huset og Senatet pakker sammen og tager på ferie i to måneder, og netop, som de to konventer til nominering af præsidentkandidater står for at finde sted, og al ilten vil blive suget ud af medierne i den næste måneds tid; så vi kan måske ligesom snige os igennem, og folk vil glemme det, og vi vil slippe godt fra at frigive det med mindst muligt bagslag.«

Det er tydeligt, at fremmødet her i dag, og andre begivenheder, der finder sted i denne weekend, gør det klart, at dette ikke bliver tilfældet; det vil ikke ske.

Og så, som Helga sagde, så må vi bygge videre på de sejre, vi har etableret. Jeg kan fortælle jer, at uroen i Washington er enorm. Det plejede at være sådan, at lederskab i Kongressen, lederskab i andre institutioner i Washington, bestemtes af, hvem man kender, og hvor godt man »går med på det, for at være med i klubben af de rigtige«. Og dette koncept er *dødt*.

Den kendsgerning, at folk er blevet ekskluderet af det gode

selskab – Walter Jones har ingen udnævnelser til komiteer! Han burde efter al retfærdighed have været formand for en stor, i det mindste underkomite i House Armed Services Committee; han blev sparket ud af House Financial Services Committee, fordi han introducerede Glass-Steagall.

Men folk ved, at der er et nyt, fremvoksende lederskab.

Det er åbenlyst, at dette præsidentvalg gør det klart, at personlighed ikke er et kriterie for lederskab [latter], men at vi nu i USA kan gå over til et punkt, hvor vi her i USA kan vinde på basis af ideer og principper.

Så vi har fået disse sejre med de 28 sider, med 11. september, og med vedtagelsen af JASTA-loven. Præsident Obama har nu sommerens værste weekend, og det siger en hel del i betragtning af, hvad han netop har været igennem i Asien, især takket være præsident Duterte fra Filippinerne. Han står nu i et dilemma: Vil han nedlægge veto mod JASTA-loven? Og demokrater siger til ham: Hvis du gør det, så vil du alene få skylden for, at Donald Trump bliver valgt til USA's præsident, fordi folk vil hade Demokraterne pga. dine handlinger.

Så vi befinder os i en meget interessant tid, og jeg tror, igen, at vi må tage det store billede i betragtning. Hele den bevægelse, der kommer ud af topmøderne, som netop er sluttet i Asien, og i øvrigt vil den samme proces komme her til vores egne græsgange, fra og med tirsdag, her i Manhattan, med åbningen af FN's Generalforsamling: De diskussioner, der fandt sted i Vladivostok, i Hangzhou, vil nu finde sted på Manhattans East Side, og verdensledere, udenrigsministre vil være her, mens det står på, og vi må holde deres fødder i ilden, for at disse ideer virkelig bliver virkeliggjort og gennemført.

Vores anden, mindre opgave, for øvrigt, er, at USA fuldt ud må bringes på linje med dette nye paradigme. Og det første skridt er at sikre, at Kongressen handler for at genindføre Glass-

Steagall. Vi er nu, som Helga sagde, ved et punkt, hvor Deutsche Bank synger på sidste vers, og der er faktisk et væddeløb mellem Deutsche Bank og Dope, Inc.'s førende bank, HSBC, om, hvem, der først bukker under. Så vi befinder os på randen af en krise, der er langt større end i 2008, større end Lehman Brothers, for Deutsche Bank har den største eksponering til derivater i nogen bank i verden, og alle de store New York-banker er modpart i disse derivattransaktioner; de står til at nedsmelte.

Det første skridt er Glass-Steagall. Glass-Steagall løser et stykke af problemet. Den tager grundlæggende set affaldet bort, skraldemændene får travlt i mange måneder på Wall Street! Men det vil bare betyde, at vi er nået frem til det punkt, hvor vi genopbygger, og det betyder, at det andet element af det, hr. LaRouche har krævet under hele sin politiske karriere, og har sagt meget skarpt i løbet af de seneste år: genindfør Glass-Steagall, genetabler funktionsdygtige kommercielle banker. Gå tilbage til en lang, stolt tradition, hvor Kongressen plejede at have to budgetter. Den plejede at have et budget for løbende driftsudgifter, og et budget, der var orienteret mod investering, et anlægsbudget. Hvis tiderne var hårde, kunne man altid stramme livremmen ind med 20 eller 30 % af driftsbudgettet; men man skar *aldrig* ned på anlægsbudgettet, fordi det er fremtiden. Det er de næste generationer: Det er infrastruktur, det er investering i videnskab og teknologi, og det er investering i uddannelse og alle disse ting.

Vi må tilbage til disse kerneprincipper. Og jeg mener, at momentum i denne weekend, og hvad der kommer ud af det, er af en sådan styrke, at vi virkelig kan vinde denne kamp i USA. Vi kan ikke løse problemet globalt, fuldt ud, før vi har vundet USA tilbage for disse kerneprincipper, og med baggrund i det, vi har opnået i denne seneste periode, gennem mange, mange års akkumuleret arbejde, så befinder vi os på tærsklen til en sådan form for sejr, og jeg mener, at mindehøjtideligheden i

denne weekend, et levende mindesmærke for dem, der mistede livet den 11. september, samt den seneste rapport fra *Newsweek*, indikerer, at der nu er *400.000 mennesker*, blandt de første, der responderede og andre, der overlevede 11. september, men som lider af invaliderende sygdomme, fordi de var helte i dagene og ugerne og månederne, der fulgte.

Så vi har meget arbejde at gøre, men jeg mener, at vi må bære optimismens og tillidens fakkelt fremad, og der er ingen tvivl om, at der venter os mange flere mirakler at udføre.

Tak. [applaus]

Verden er forandret – Alt kan nu ske, men Obama må afsættes

Leder fra LaRouchePAC, 12. sept. 2016 – Spektakulære begivenheder fandt sted i Asien i sidste weekend, hvor det overvældende flertal af verdens nationer forenede sig bag et nyt paradigme i verden, centreret omkring programmer for »storstilet udvikling«, ved hjælp af den Nye Silkevej og de nye finansinstitutioner, der er skabt af Kina, BRIKS og andre.

Denne samme ånd befandt sig over New York i den forgangne weekend, med Schiller Instituttets »Levende Mindesmærke« for ofrene for terrorangrebene den 11. september, 2001, og for ofrene for den politik for 'evindelige krige', der siden da er blevet udløst af regeringerne Bush og Obama. Skønheden i Mozarts *Rekviem*, med deltagelse af flere end 3000 mennesker i de fire Schiller Institut-koncerter i flere bydele i New York City, skabte den samme frihedens ånd som det Nye Paradigme,

der skabtes i Asien.

Begivenhederne demonstrerer i sandhed Friedrich Schillers indsigt i, at vejen til frihed går gennem skønhed.

Men stanken af ondskab og hæslighed hænger stadig over USA, med krigene, der fortsætter, den økonomiske degeneration, der accelererer, narkotika, der kræver hidtil uhørte ofre, og med pessimismen, der er fremherskende – især med en valgkampagne, hvor befolkningen foragter begge kandidater, og med god grund. Der er ingen duelig kandidat præcis, fordi det amerikanske borgersamfund har forsømt at fordømme den siddende præsident som den masse-morder, han er – og som han faktisk er stolt af at være.

Men verden er ændret i de seneste dage. Lyndon LaRouche sagde i dag, at absolut hvad som helst er muligt i dette øjeblik med faseskifte i menneskehedens historie. Idet han tager de voksende beviser for Hillary Clintons alvorlige helbredsproblemer i betragtning, sagde LaRouche, at verden må undersøge problemet lidt mere i dybden:

Hillarys helbred begyndte at gå ned ad bakke, da hun kapitulerede over for Obama under og efter valget i 2008, hvor hun på tåbelig vis gik med til at tjene som hans udenrigsminister. Det onde, hun gjorde i denne stilling, blev induceret af Obama, dræberen, der lærte at tage drab til sig fra sin morderiske stedfar i Indonesien. Hendes fejltagelser og fiaskoer kan alle henføres til Obama. Det er Obama, som det drejer sig om. Han ødelagde hende. Hendes karakter ændrede sig. Hun degenererede til at blive et redskab for Obama. Bagved Obama spores skylden tilbage til det britiske monarki, som han elsker og adlyder, samt til dets saudiske skabelse for folkedrab, der tilsammen har skabt menneskehedens nuværende lidelser.

Obama må fjernes nu – der findes ingen anden mulig løsning. Hillary ville gå ned sammen med ham, og valgprocessen ville

blive ændret, med nye kandidater, der måtte udpeges.

Ikke praktisk? Revolutioner skabes ikke gennem praktiske (pragmatiske) trin, men gennem kreative opdagelser og nyskabelser i den historiske kurs, som med den Nye Silkevej, og som det skete med Amerikas Grundlæggende Fædre, og som det reflekteres i Franklin Roosevelts og Jack Kennedys livsværk. Der kræves noget nyt og bedre i dag; i modsat fald vil civilisationens kollaps og atomkrig blive resultatet. Alternativet består ikke længere i en idé, der skal kaperes rent intellektuelt, men består i, at denne idé nu er under reel opbygning i Asien, og i de usædvanlige begivenheder i New York City denne forgange weekend.

De udviklinger, der vil finde sted i månederne september og oktober, er uforudsigelige, men der vil med sikkerhed finde betydningsfulde, dramatiske ændringer sted. Vi må være forud for udviklingskurven og handle, før kaos sænker sig over os. Der er pustet nyt liv i Kongressen gennem dennes handling imod saudierne, med den enstemmige vedtagelse af JASTA-lovforslaget, som Obama har lovet at nedlægge veto mod – men et veto, der kan tilsidesættes. Kongressen må ligeledes tvinges til at handle modigt og hurtigt, med vedtagelse af de Glass/Steagall-lovforslag, der nu er fremsat i begge Kongressens huse, med det formål at lukke Wall Street ned, før dets ukontrollerede kollaps tager nationen og hele verden med sig i faldet. Tiden er nu til optimisme og handling.

Foto: Mindeplade opsat på stedet, der skuer over Ground Zero på den anden side Hudsonfloden, og hvor mindesmærket for ofrene for 11. september, det 10 etager høje »Tårnmonument«, en gave fra Rusland, senere blev rejst (skete 11. september, 2006). Teksten på mindepladen, på engelsk og russisk, lyder:

»Fra det russiske folk – præsident Vladimir Putin. Dette sted vil blive hjemsted for monumentet for kampen mod global terrorisme. Kunstner Zurab Tsereteli.«

New York: Schiller Instituttet i spidsen for Levende Mindesmærke for ofrene for terrorangrebene 11. september

Leder fra LaRouchePAC, 11. sept. 2016 – På 15-års dagen for terrorangrebet mod New York City og Washington D.C., intervenserede Schiller Instituttet, stiftet af Lyndon og Helga LaRouche, i fem bydistrikter i New York for at løfte mindedagen for denne tragiske dag til et højere niveau, et »levende mindesmærke«, ved at bruge stor kunst til at opløfte sindet og sjælen hos alle mænd og kvinder, bort fra frygt og tanker om hævn og til tanker om kreativitet og menneskehedens fremtid.

Tre fremførelser af den storslåede *Rekviemmesse* af Amadeus Mozart blev opført i New York City af Schiller Instituttets New York borgerkor, med fuldt orkester, sponsoreret af Fonden for Genoplivelse af Klassisk Kultur, på datoerne 9., 10. og 11., i bydelene Bronx, Manhattan og Brooklyn. En fjerde opførelse vil finde sted mandag aften i Morristown, New Jersey, hjemsted for mange af de familier, der mistede deres kære den 11. september.

Invitationen til koncerterne, og til en konference om eftermiddagen den 10. september i Manhattan, sponsoreret af Schiller Instituttet, lød: »Denne september måned, hvor De Forenede Nationer åbner, lad da alle, der afskyr vold og krig, droppe deres uoverensstemmelser og komme sammen i højtidelig

erkendelse af det, der er menneskeligt i os alle. Lad Wolfgang Amadeus Mozart tale til vore hjerter på musikkens sprog, og til det, Abraham Lincoln kaldte 'den bedre side af vores natur'.

Påtrykt invitationen var et billede af »Tåremonumentet«, en magtfuld, 10 etager høj skulptur i Bayonne, New Jersey, der skuer over Ground Zero på den anden side af Hudsonfloden. Dedikeret »Til kampen mod terrorisme i hele verden« var monumentet en gave fra Rusland efter 11. september. Ved ceremonien for monumentets afsløring, 11. september 2006, deltog præsident Vladimir Putin,

Selve begivenheden den 11. september vil leve videre i historien. Hvert år siden 11. september har det fælles bispesæde i St. Joseph i Brooklyn sponsoreret en march fra Ground Zero, over Brooklynbroen og til deres smukke katedral til en messe til ære for dem, der døde, og for dem, der på anden vis blev berørt. Mange af de hundreder af brandfolk, der gav deres liv for at redde andre som de første på stedet ved World Trade Center, kom fra Brooklyn. I år inviterede biskoppen, for første gang, Schiller Instituttet til at deltage direkte i selve messen, ved at opføre *Rekviem*. Den magtfulde og bevægende opførelse blev udsendt live over bispesædets TV-netværk.

Slående er det, at, blot få dage før denne historiske begivenhed, fredag, den 9. september, vedtog Repræsentanternes Hus enstemmigt et lovforslag, der har været genstand for en lang kamp, anført af mange af de samme familier til ofre for 11. september, LaRouche-bevægelsen og nogle få, modige kongresmedlemmer – Lov om juridisk retsforfølgelse af sponsorer af terrorisme (Justice Against Sponsors of Terrorism Act (JASTA)). Denne lov vil nu gøre det muligt for familierne til ofrene for 11. september at lægge sag an mod Saudi-Arabien for dets rolle i angrebet 11. september. Den saudiske kongefamilies finansiering og støtte til 11. september-terroristerne blev offentligt afsløret, da regeringen blev

tvunget til at frigive de »28 sider« af Den fælles Kongresundersøgelsesrapport over 11. september, om finansieringen af angrebet, der i 13 år havde været hemmeligstemplet af præsidenterne Bush og Obama, på trods af, at Obama, da han førte valgkamp, havde afgivet løfte til familierne om at frigive dem.

Obamas rolle, såvel som Bush', i at støtte terrororganisationerne, der var skabt og finansieret af saudierne, og som havde til formål at opnå regimeskift mod lande, der ansås for at befinde sig uden for amerikansk og britisk kontrol, står nu afsløret. Hans støtte til Wall Streets og City of Londons udplyndring af realøkonomien står ligeledes afsløret, men Kongressen har endnu ikke udvist samme mod mht. det presserede behov for at vedtage den Glass/Steagall-lovgivning, der er fremsat i begge Kongressens huse.

De verdensforandrende begivenheder i Kina i sidste uge, ved G20-topmødet, skabte kernen i en ny verdensorden, bestående af næsten alle verdens nationer bortset fra USA og Europa, og baseret på udvikling for alle gennem den Ny Silkevejsproces, og et nyt, globalt finanssystem til erstatning for det bankerotte kasinosystem i Vesten. Den inspiration, der kommer fra New York i dag, angiver retningen – at mobilisere befolkningen gennem skønhed og fornuft for at bringe Amerika og Europa ind i et samarbejde med Kina, Rusland og menneskehedens fælles mål.

RADIO SCHILLER den 12.

september 2016: 15 år efter den 11. september: Schiller Instituttets NYC-kor opfører Mozarts Rekiem ved 4 konserter

Med formand Tom Gillesberg:

Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål

Leder fra LaRouchePAC, 10. sept. 2016 – I anledning af 15-års dagen for terrorangrebene i New York den 11. september, 2001, samledes en stor flok på henved 200 mennesker for at deltage i en konference i St. Bartholomew Kirkens forsamlingshus i midtby Manhattan, i respons til Schiller Instituttets indkaldelse til en konference med titlen, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«. Deltagerne bestod af medlemmer af det diplomatiske samfund, aktivister fra Lyndon LaRouches Manhattan-projekt, tilhængere fra hele landet – nogle havde rejst mere en 1000 miles for at være til stede – og mange andre.

Velkomsttalen blev holdt af Schiller Instituttets Dennis

Speed, der også var mødeleder ved den stærke, tre en halv time lange begivenhed, der opfordrede til at gribe dette historiske vendepunkt og skabe en presserende nødvendig, fundamental ændring i USA's udenrigspolitik.

Hovedtalen leveredes af Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, i en 20 minutter lang videofremførelse, der var optaget på forhånd.

Herefter fulgte Jeffrey Steinberg fra *EIR*, der opfordrede deltagerne til at applaudere vores bevægelses succes med at organisere tilsyneladende mirakler, som vedtagelsen i går af JASTA-lovforslaget og frigivelsen af de 28 sider i juli måned, og til at mobilisere som bare fanden for at frembringe flere sådanne mirakler, inklusive vedtagelsen af Glass-Steagall.

Tidligere amerikanske justitsminister Ramsey Clark blev dernæst introduceret, til stor applaus, der markerede de forsamledes varme følelser og respekt for ham. Han talte om spørgsmålet om fred og hvordan man skabte den, og refererede til den store chance, som den amerikansk-russiske aftale om en våbenhvile i Syrien, der var blevet annonceret mindre end 24 timer tidligere, tilbød.

Dernæst gav senator Richard Black fra Virginia en dybdegående præsentation af »Baggrunden for krigen i Syrien« og viste fotos fra sit seneste besøg i Syrien, for at sprænge de mange myter og løgne, der er blevet brugt til at promovere krigen i dette land og i dette område.

Efter Black fulgte den Arabiske Republik Syriens permanente repræsentant til FN, ambassadør Bashar al-Ja'afari, der gav et historisk foredrag om fremkomsten af wahhabismen i det 18. århundrede, og han afslørede meget lidenskabeligt mange af de særlige løgne og operationer, inklusive dem, som massemedierne stod for, og som er blevet kørt mod Syrien frem til i dag.

Mødet sluttede med et videobudskab fra kongresmedlem Walter Jones (R-NC), der har spillet en central rolle i frigivelsen

af de 28 sider og vedtagelsen af JASTA, så vel som også sponsoreringen af Glass/Steagall-lovforslaget. Jones takkede LaRouche-bevægelsen for dens lederskabsrolle i afsløringen af sandheden for det amerikanske folk. Han lovede, at, når Kongressen igen træder sammen senere i september, vil der komme et fornyet fremstød for tilbundsgående høringer, for at få hele sandheden bag de 28 sider frem.

Helga Zepp-LaRouche:

»Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.

**Hovedtale ved Schiller
Instituttets konference
i New York, 10. sept. 2016**

»Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegre efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er forenet, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være en patriot og en verdensborger«.

10. september 2016 – Dennis Speed: På vegne af Schiller Instituttet vil jeg gerne byde jer velkommen til dagens

konference, »Vi kan sikre verdensfreden ved at omfavne menneskehedens fælles mål«.

Schiller Instituttet blev stiftet i 1984, og forud for dette, den 27. september 1976, talte en af Schiller Instituttets medstiftere og samarbejdspartnere, nu afdøde Fred Wills, der dengang var Guyanas udenrigsminister, til FN's Generalforsamling som repræsentant for FN's Sikkerhedsråd, for 40 år siden, hvor han fremlagde et af de tidligste udtryk for økonomien og statsmanden Lyndon LaRouches politik for udvikling. LaRouches hustru, Helga, grundlagde Schiller Instituttet i 1984, og vi er alle lykkelige og stolte over at have været tilknyttet disse årtier lange bestræbelser.

Vi vil indlede konferencen med et videoindlæg fra Helga LaRouche, stifter og forkvinde for Schiller instituttet:

Helga Zepp-LaRouche: God eftermiddag. Kære deltagere på konferencen: Hr. LaRouche og jeg ville selvfølgelig meget have foretrukket at være personligt til stede på jeres konference, men vi overbringer vore hilsener på denne måde, for vi er i øjeblikket i Europa, hvor vi har meget vigtige ting at gøre.

Lad mig ikke desto mindre overbringe jer et budskab med meget gode nyheder. For, hvad der stort set er gået upåagtet hen i massemedierne i USA og Europa, så har verden ændret sig i løbet af de seneste dage, og til det bedre. Der har været et par internationale konferencer i Asien. Den første var i Vladivostok med meget prominent deltagelse af præsident Putin, premierminister Abe fra Japan, præsident Park fra Sydkorea; og fokus for mødet var at indgå aftale om meget, meget store, økonomiske projekter og en økonomisk integration af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og initiativet for Silkevejen/Bæltet-og-Vejen. Det betyder en enorm udvikling af Fjernøsten og en økonomisk integration af alle disse asiatiske lande for et fredeligt samarbejde. Der var endda drøftelser om en mulig fredstraktat mellem Rusland og Japan, hvilket ikke er sket i 70 år, så dette er meget, meget vigtigt.

Men hvad der er endnu vigtigere, så var der G20-topmødet, der netop har fundet sted i Hangzhou, Kina. Se, Kina havde en meget, meget ambitiøs plan for G20-topmødet. De havde forberedt det intenst i over et år, gennem mange konferencer på ministerplan, og med tænketanke og diverse grupperinger, og planen var at transformere G20 fra at være en alliance af lande, der blot ville tale om kriser, som finanskrisen i 2008, og til at være en alliance af lande, der vil danne en organisation for den globale styrelse, for i fællesskab at tage sig af spørgsmålene omkring denne Jord. Og dette lykkedes de med.

I har måske ikke hørt om det i medierne, eller, hvis I har, så er det med en ondskabsfuld drejning, men det, der virkelig skete, er, at Xi Jinping allerede i et møde for erhvervsledere, det såkaldte B20, og også ved det egentlige G20-møde, fremlagde en plan for at sætte innovation i centrum for den globale økonomi; og allervigtigst, at invitere især udviklingslande og fremvoksende lande til fuldt ud at få del i frugterne af videnskab og teknologi, af innovation, med det formål, ikke at forhale disse landes udvikling.

Dette har fuldstændig ændret dynamikken i verden, for nu har man en situation, hvor en stor del af Asien – og dette fortsattes ved det efterfølgende ASEAN-topmøde – arbejder sammen for fredeligt samarbejde om et »win-win«-perspektiv, gennem grundlæggende set at vedtage den kinesiske model for økonomi.

Alle de af jer, der nogensinde har været i Kina, vil bekræfte, at Kina har undergået den mest utrolige, økonomiske transformation i noget land på denne planet. For 40 eller 45 år siden var Kina, under kulturrevolutionen, fuldstændigt tilbagestående og fattigt, og folk havde det elendigt, og så, med begyndelse i Deng Xiaopings reformer, begyndte Kina at lægge meget vægt på sin egen arbejdsstyrkes intellektuelle udvikling, på innovation, på at foretage syvmileskridt; og der var en lang periode, hvor Kina blot kopierede teknologier fra

andre lande; den periode er nu ophørt, og Kina er nu spydspidsen inden for rumteknologi, højhastighedstog, elektronik og inden for diverse andre områder med avanceret videnskab og teknologi.

Kina har nu tilbudt resten af verden at blive en del af dette kinesiske, økonomiske mirakel, i et »win-win-samarbejde« gennem udviklingen af initiativet for den Nye Silkevej/Bæltet-og-Vejen, som et globalt udviklingsperspektiv til hele verden.

Denne idé har en sådan tiltrækningskraft, at, f.eks. alle ASEAN-landene, på ASEAN-konferencen i kølvandet på G20-mødet, grundlæggende set vedtog den kinesiske dagsorden om at gøre en ende på konflikten over det Sydkinesiske Hav og sagde, at, i fremtiden vil alle territoriale og andre konflikter blive løst gennem forhandling og dialog. Der vil blive samarbejde mht. at bekæmpe spørgsmål, der vedrører sikkerhed, såsom bekæmpelse af terrorisme, og mht. at udvikle andre midler til hinandens gensidige udvikling. Og derfor er hele denne truende konflikt over det Sydkinesiske Hav faktisk afsluttet.

Dette er vidunderligt nyt! Og det demonstrerer, at, hvis man sætter et udviklingsperspektiv »i den andens interesse« på dagsordenen, så er der intet problem på denne planet, der ikke kan løses. Dette betyder, at vi nu, for første gang, har mulighed for virkelig at gå over til et nyt paradigme. Udviklingssektorens, USA's og Europas problemer er selvfølgelig stadig gigantiske, og der har hidtil ikke rigtig været en løsning på den kendsgerning, at banksystemet i øjeblikket er lige så truet, som det var i 2008 med Lehman Brothers' kollaps. For eksempel har Deutsche Bank nu de samme omkostninger for CDS, credit default swaps, til sikkerhedsstillelse for derivater, som Lehman Brothers havde i 2008; hvilket betyder, at spekulanter spekulerer, vædder på muligheden for, at Deutsche Bank krakker. Rentepolitikken, nulrenten, negative renter i alle centralbankerne, som har anvendt det, har nu fået en ende. Mulighederne er opbrugt; hvad vil man mere gøre, end have negative renter? Hvor banker

og kunder må betale penge for at indsætte deres penge i banken, i stedet for at få renter? Hele politikken med kvantitativ lempelse har i virkeligheden skabt en skjult hyperinflation, og »helikopterpenge« er virkelig vejs ende.

Den indsats for at gennemføre Glass-Steagall, der i øjeblikket gøres i USA og Europa, må blive gennemført, og vi må mobilisere Europa og USA til simpelt hen at tilslutte sig dette perspektiv med fælles udvikling. USA må vende tilbage til Franklin D. Roosevelts reformer; Europa må vende tilbage til den politik, der, f.eks., eksisterede med Adenauer og de Gaulle; og så kan alle problemerne blive løst, for den Nye Silkevej skaber ikke alene et perspektiv for økonomisk udvikling, men har også allerede skabt et alternativt banksystem: Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), den Ny Udviklingsbank ('BRIKS-banken'), den Nye Silkevejsfond, den Maritime Silkevejsfond, Shanghai Samarbejdsbanken og mange flere sådanne institutioner, der virkelig applikerer økonomisk politik i traditionen efter [Alexander] Hamilton, ved at have en kreditpolitik i stedet for en pengepolitik.

Dette er særdeles gode nyheder. For dette er noget, som hr. LaRouche og hans bevægelse har kæmpet for i over 40 år. Dette er præcis, hvad hr. LaRouche foreslog i 1975 med den Internationale Udviklingsbank. Det var ideen om, at IMF skulle erstattes af en international udviklingsbank, der skulle organisere en overførsel af teknologi til omkring \$400 mia. om året, for at overvinde udviklingslandenes underudvikling.

Dette blev fuldstændig vedtaget af den Alliancefri Bevægelse i 1976 på den berømte Colombo-konference i Sri Lanka. Dengang led indsatsen for at skabe en retfærdig, økonomisk verdensorden et enormt tilbageslag: Man fik en destabilisering af de ledere, der have påtaget sig denne sag som deres. For eksempel blev fr. Indira Gandhi destabiliseret; fr. Sirimavo Bandaranaike fra Sri Lanka blev fordrevet fra embedet; den pakistanske premierminister Zulfikar Ali Bhutto blev væltet og sluttelig myrdet.

LaRouche-bevægelsen fortsatte imidlertid sin kamp for dette, med ideen om at udvikle de underudviklede lande i verden; for, vi kan ikke bare leve med en sådan uretfærdighed, som vi i øjeblikket ser i Afrika. Hr. LaRouche foreslog således i 1982 det berømte Strategiske Forsvarsinitiativ, der blev vedtaget af præsident Reagan i 1983, og som var officiel amerikansk politik i omkring otte måneder. Kernen i denne politik var præcis samme idé, der lidt senere blev formuleret af hr. LaRouche som supermagternes protokol, og som grundlæggende set var ideen om at nedlægge de militære blokke, opgive NATO, opgive Warszawa-pagten, og så dernæst, gennem et program med videnskab som drivkraft, udvikle den yderligere produktivitet, bestående i at gennemføre en gigantisk teknologioverførsel til udviklingslandene, med det formål for altid at overvinde deres underudvikling.

Hold op med at behandle den Tredje Verden som stedfortræderlande for krige, og få i stedet et fælles udviklingsperspektiv. Dette var naturligvis også ideen, da vi i 1991, med Sovjetunionens kollaps, foreslog den Eurasiske Landbro/Silkevejen, der var ideen om at forbinde industri- og befolkningscentrene i Europa med dem i Asien gennem udviklingskorridorer. Dette førte vi kampagne for i 25 år, hvor vi afholdt hundreder af konferencer.

Vi var derfor ekstremt glade, da Xi Jinping i 2013, i Kasakhstan, satte den Nye Silkevej tilbage på dagsordenen. Og det er nu, efter tre år, eksploderet mht. at skabe et helt nyt paradigme for udvikling, for en reel indsats for at overvinde fattigdommen i store dele af verden.

Tag for eksempel Afrika: Afrika er i øjeblikket i en forfærdelig forfatning, hvilket er grunden til, at folk i tusindvis drukner i Middelhavet i forsøg på at nå til Europa, eller de dør af tørst i Sahara, når de forsøger at krydse ørkenen.

Den tyske udviklingsminister Gerd Müller har netop holdt en

lidenskabelig tale i den tyske Forbundsdag, hvor han sagde, at det, der foregår i Afrika og andre udviklingslande, er, at de er ved at blive flået i stykker af noget, som han sammenlignede med tidlige former for kapitalisme, hvor de rige bliver rigere; hvor 10 % ejer og forbruger 90 % af alle ressourcer, og hvor 80 % af alle afrikanere ikke har adgang til elektricitet; og dette har skabt en utålelig situation. Gerd Müller krævede dernæst en Ny Marshallplan for udvikling i Afrika og andre udviklingslande. Og den rette måde at forfølge dette på er selvfølgelig en forlængelse af den Nye Silkevej ind i Afrika, ind i Mellemøsten, for at genopbygge de krigshærgede lande Afghanistan, Irak, Syrien, Libyen og Yemen, og de tilstødende områder.

Dette kan gøres med det samme, og det forudsætter blot, at vi får USA til at opgive den idé, at de må insistere på en unipolær verden, for denne unipolære verden eksisterer ikke længere: Efter G20-topmødet kan alle i hele verden se, at »omdrejningspunkt« Asien (doktrinen Asia Pivot), som Obama forsøgte at gennemføre for at udøve amerikansk indflydelse i Sydøstasien og disse områder, ikke fungerede. ASEAN stillede sig på Kinas side. TPP-handelsaftalen, om hvilken Obama i *Washington Post* sagde, at USA »laver reglerne« for handlen, ikke Kina.

Det virkede ikke: Formændene for begge Kongressens huse, Repræsentanternes Hus og Senatet, sagde, at TPP ikke kommer på dagsordenen i år; og de to præsidentkandidater har allerede sagt, at de er imod TPP. Så den er død. Og TTIP, den tilsvarende frihandelsaftale for Europa, er ligeledes allerede erklæret død af den franske regering og den tyske økonomiminister.

Så der er i øjeblikket en ny mulighed for at bruge G20-topmødet til at fastsætte et nyt regelsæt for handel, for samarbejde, for et »win-win«-perspektiv mellem landene. Og jeg mener, at, hvis vi på kort sigt kan få USA til at gå med i dette kor af nationer for skønhed, for samarbejde, så kan

verden virkelig i løbet af meget kort tid opleve et nyt paradigme. Grunden til, at jeg siger »skønhed«, er den, at gallaaftenen inden åbningen af G20-topmødet var en vidunderlig dialog mellem kulturer, meget lig det, vi forsøger at gøre med rækken af koncerter i denne weekend i anledning af 11. september; denne gallaaften begyndte med meget smukke, kinesiske folkesange; der var en smuk scene fra balletten Svanesøen af Tjajkovskij; og sluttelig kulminerede forestillingen med en meget smuk opførelse af dele af *Ode til Glæden*, baseret på Friedrich Schillers digt til Ludwig van Beethovens musik. Jeg mener, at det var klogt af den kinesiske regering at vælge *Ode til Glæden*, hvor teksten på et sted proklamerer, »Alle mennesker forbrødres« (»Alle Menschen werden Brüder«), som et kulturelt udtryk for denne idé om et »win-win-samarbejde« mellem alle civilisationer.

Så mit fundamentale budskab til jer er et budskab om absolut optimisme. Jeg siger ikke, at alle problemer er blevet løst. Vi har stadig eksistentielle problemer; vi har stadig faren for krig; vi har stadig faren for en finansiell nedsmeltning, muligvis i dette efterår. Men alternativet er allerede etableret af en magtfuld gruppe nationer, der tilsammen repræsenterer flertallet af menneskeheden, flere end 4 mia. mennesker.

Og vi må få USA til at opgive geopolitik; vi må få EU, der alligevel er ved at disintegrere efter Brexit, vi må få disse lande til at opgive geopolitik og mobilisere USA's og Europas befolkning til at tilslutte sig et nyt paradigme, der begynder med den idé, at menneskeheden er *forenet*, og at folk kan og bør være patrioter, men de bør også samtidig være verdensborgere. Og, som den store digter Friedrich Schiller sagde, »Der ligger ingen modsætning i at være patriot og verdensborger«.

Tiden er virkelig inde til, at vi forstår, at løsningen for menneskeheden kun kan findes på det højeste fornuftsplan, og ikke i en eller anden sideorden eller en eller anden angivelig

interesse hos én nation imod en anden nation, eller gruppe af nationer.

Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, at vi kan foretage dette spring og skabe et nyt paradigme; og alt imens I senere på dagen vil lytte til Mozarts skønne musik (*Rekviem*), til minde om dem, der døde under angrebet 11. september, mener jeg, at vi kan gengive dem liv og gøre dem udødelige ved at sige, at vi højtideligt vil forpligte os til at bringe USA ind i dette nye paradigme, og så vil deres liv have bidraget til noget udødeligt, og de vil forblive i vort minde for altid.

Et nyt paradigme giver nu liv til verden.

**LaRouchePAC Internationale
Webcast, 8. september 2016**

Verden har gennemgået en dramatisk ændring i løbet af de seneste par uger. Der har især været flere store, internationale konferencer, der repræsenterer en konsolidering af et nyt paradigme og en ny anskuelse blandt verdens nationer. Disse konferencer var det Østlige Økonomiske Forum i Vladivostok, Rusland; G20-mødet, der sluttede i Hangzhou, Kina; og dernæst de Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN) møde med Kina, der fandt sted i Laos.

Under alle disse konferencer, under alle disse tre møder, har spørgsmålet drejet sig om at skabe en særlig synsmåde mht. økonomisk udvikling og samarbejde, og ikke om at respondere til kriser, ikke det Sydkinesiske Hav; det har været et

langsigtet syn på, hvad fremtiden bliver.

Engelsk udskrift:

LaRouchePAC Friday Webcast with Helga Zepp-LaRouche:

A New Paradigm is Animating the World

The new paradigm animating the world was on full display over the past few weeks, in meetings of the Eastern Economic Forum in Vladivostock, the G20 in Hangzhou, and the ASEAN / China meeting in Laos. While President Obama doddered around with nothing to offer, an increasing portion of the world is adopting policies of economic integration and development, including such science frontiers as the Chinese space program. This paradigm is not new – the LaRouches and the LaRouche movement have been organizing for the policies now becoming dominant, for over 40 years. Meanwhile, as the fifteenth anniversary of the 9/11 attacks approaches, a "living memorial" is offered in a series of concerts featuring the participation of the Schiller Institute New York Community Chorus.

Jason Ross hosts a discussion with Helga Zepp-LaRouche, a participant in the T20 meeting leading into the G20 summit, and Diane Sare, founding director of the Schiller Institute Chorus, on the changes sweeping the world, and how to inspire the US to join, rather than oppose, this new paradigm.

TRANSCRIPT

JASON ROSS: Hello! This is Thursday, Sept. 8th, 2016. You're watching our weekly LaRouche PAC webcast. This week we're recording the show a day early, because of some events coming up this weekend, which we'll be discussing a little bit later on. I'm Jason Ross, I'm the host today, and I'm going to be joined on the show today by two guests – by Helga Zepp-LaRouche, joining us from Germany; and by Diane Sare, joining us from the LaRouche Manhattan Project in the New York area.

Over the past few weeks, the world has changed dramatically. In particular, there have been several major international

conferences that represent a solidification of a new paradigm and a new outlook among nations in the world. These conferences have been the Eastern Economic Forum in Vladivostok, Russia; the G20 meeting, which concluded in Hangzhou, China; and then the Southeast Asian Nations (ASEAN) meeting with China, which has been taking place in Laos.

In all three of these conferences, in all three of these meetings, the issue on the table has been creating a specific outlook for economic development and cooperation, not responding to crises, not the South China Sea; it's been a long-term outlook on what will the future be. I'd like to read a few quotes from presentations made at these conferences.

At the B20 meeting, the meeting of business leaders in advance of the G20 meeting in China, President Xi Jinping stated that "People are the foundation of the economy. We have to be oriented to the needs of the people, and raise their living standards and the quality of their lives. We will lift over 57 million people out of poverty, and poverty will be alleviated in all poor counties by 2020. This is a solemn promise to the Chinese people. We have lifted over 70% of the Chinese population out of poverty. We will make the pie bigger and we will continue the global fight against poverty."

At the G20 conference, which included a very beautiful opening ceremony, featuring the work of Beethoven and Schiller with the *Ode to Joy* set to music, and quite a spectacle, the leaders there came to a conclusion in their final communiqué from the conference, which included, "We can no longer rely on fiscal and monetary policy alone to deal with the crisis. We envision an all-dimensional, multi-tiered, wide-ranging approach to innovation, which is driven by innovation in science and technology, and goes beyond it, to cover development-philosophy, institutional mechanisms, and business models, so that the benefits of innovation will be shared by all."

Meanwhile, at the G20 conference, the most Obama had to say to

anybody, was some blubbering about "human rights," and discussion of the Trans-Pacific Partnership (TPP), which has absolutely no chance of possibly being passed through the Congress; it's dead.

At the ASEAN meeting, Obama saw what he thought was an opportunity to put on the agenda and make an issue of the South China Sea arbitration ruling that went against China; he wanted to put that on the agenda, make that an issue, and instead, that was not part of the discussion at all.

What was instead discussed was economic cooperation, the Maritime Silk Road, the Chinese One Belt, One Road project. And, as a matter of fact, on the Philippines in particular, which had launched the arbitration case against China regarding the South China Sea, the new President of the Philippines, [Rodrigo] Duterte, when he was asked about Obama's plans to lecture him on violations of human rights in the Philippines' war on drugs, President Duterte said "I am a President of a sovereign state, and we have long ceased to be a colony. I do not have any master except the Filipino people; nobody but nobody. You must be respectful. Do not just throw questions. *Putang ina*," which which translates to "son of a whore") "I will swear at you in that forum," he said to Obama. "I do not want to pick a quarrel with Obama, but I don't kneel down to anybody, except the Filipino people."

In all of this Obama has absolutely been the odd man out. He has nothing to offer the world. *Forbes* magazine has recognized this in its coverage, for example, where it states that while Obama is talking about human rights and the TPP that will never occur, China has been "quickly building its regional credentials with a heavy focus on the economy of Southeast Asia... China's Belt and Road initiative connecting Asia to Europe economically would let Beijing and parts of Southeast Asia build a major transportation network plus industrial co-operation projects. Beijing also happens to manage the China-ASEAN Investment Cooperation Fund, which bankrolls growth-

linked infrastructure, energy and natural resources projects in Southeast Asia."

I think the contrast between Obama, who has nothing, with what China and Russia, and the BRICS nations – very specifically China and Russia, in particular – have been offering the world, strategically and economically, the contrast couldn't be clearer. With the participation of the G77 leader as well in these conferences, the world as a whole is adopting these as policies.

Let's bring on Helga Zepp-LaRouche now. Helga was a participant in the T20 meeting, which was a meeting with think tanks, a "Think20" meeting held in China in preparation for the G20 heads of state summit which just occurred. Helga, let me ask you about this. In your view, how has the world changed over the past couple of weeks, with these events?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Well, I think it is a change of world-historical dimensions. Because what has occurred between the Vladivostok Eastern Economic Forum, the G20, and then the ASEAN conference, is a tremendous change, in terms of where is the power center of the world. Let me just go through very quickly what the significance each of these of these different conferences was.

In Vladivostok, you had the integration of the Eurasian Economic Union with the Silk Road/Belt and Road initiative of China. That is very important because also Prime Minister Abe of Japan and President Park of South Korea participated, and there were agreements of long-term investments in development of the Far East of Russia, of Siberia, of huge energy investments, and integration of all of these economies of Asia.

This was followed by the G20 Summit, which I think was really an absolute breakthrough. First of all, China had put an enormous amount of effort into the preparation, by convening

many, many pre-conferences, starting already a year ago, on many, many levels: ministers, think-tanks, institutions, and organizations. The intention of China was to transform the G20 from a mechanism which only responds to crises like 2008 – the financial crash of Lehman Brothers – into an organization which would form an alliance of countries to form a global governance mechanism which is problem-solving. Xi Jinping said repeatedly he wants to transform the G20 from a "talk shop," into a group of nations which act together. Looking at it, this was accomplished in many ways.

The Western media are hysterically and desperately trying to belittle this outcome of the conference, by saying "there were all these issues," but the only people who raised these so-called "issues," like the South China Sea conflict, and the issue of the Arbitration Court in The Hague,, and all other divisive issues, was really the West.

What happened is that the overwhelming number of nations are moving to adopt the Chinese model of economy. They are very right to do so, because China has proven an economic miracle of such dimensions, Xi Jinping said, to transform a country of 1.4 billion people has never been undertaken in history, and the fact that China could uplift 700 million people out of poverty into a very decent living standard, is also unprecedented. One of the outcomes of the summit was the adoption of a plan to eliminate poverty all over China by 2020, that is, only four years from now.

China succeeded to put the Chinese economic model as the attractive model for everybody to join, in a "win-win" perspective, on the agenda. Many countries must say, "Yeah, we can have the same economic development like China; that is much more favorable, than to join the United States or NATO or the Europeans in confrontation of a geopolitical nature."

The success of this summit is really unbelievable. It has changed the situation in the world, I think for the good;

because the unipolar world, for sure, does not exist any more. As a matter of fact, as you mentioned, *Forbes* magazine and *Time* magazine had quite hysterical articles saying that Obama's "Asia pivot" policy has completely failed; this was the last opportunity to woo the countries of the region, but this completely failed, and the "Asia pivot" of Obama is completely dead; it failed.

The G77, the Non-Aligned Movement, the ASEAN countries – they are all now moving in a completely different direction, and especially the fact that South Korea and Japan participated, with Russia and China in this Vladivostok conference, proves that these countries who are obviously allied with the United States, but do not want confrontation against Russia and China any more.

So this is extremely important. And it means primarily that those countries of the world which are not of the old regime of the World Bank, the IMF – the so-called "Washington Consensus," the so-called Bretton Woods institutions – they had no voice, and they now have a voice.

I think it is really very important that China explicitly adopted developing nations and emerging economies. First of all, they invited all of them – or a very large representation of them – to participate in the G20. China expressed the absolute commitment that every fruit of technological innovation would be shared with these countries, in order not to hold up their development. Now, this is a beautiful idea, which the first time was expressed by the German thinker Nikolaus of Cusa in the 15th Century, who already then had said that science and technology are so important for the development of mankind, that every time there is a new invention, it should be put in an international pool – to use modern words to say it – and that every country should have, then, access to it, not to be slowed down in their development.

It's an incredible change, because it means that, for the first time, an idea which was expressed by my husband Lyndon LaRouche in 1975, when he proposed a plan to develop the Third World, and he called it the International Development Bank [idb]. This was the idea which he presented both in Bonn, Germany at the time, and in Milan. He at that time wanted to have a \$400 billion technology transfer per year to the developing sector from the advanced countries, in order to build up infrastructure, to build up industrialization and agriculture in the Third World.

He gave a very concrete form to a demand of the Non-Aligned Movement, which in 1976 at the Non-Aligned Movement in Colombo, Sri Lanka, had adopted a resolution demanding a just New World Economic Order. That Non-Aligned Movement resolution 90% of the words were those of the IDB. But you know what happened at that time was, all the leaders of the countries who had taken the initiative to fight for this – like Mrs. Gandhi from India, Mrs. Bandaranaike from Sri Lanka, Bhutto from Pakistan – all these leaders were either killed or destabilized; and this whole effort had a tremendous setback and it did not function.

Now as you probably know, and some of our viewers may know, we have been fighting in the LaRouche Movement ever since that time – it's now 40 years we have been fighting for the realization of the IDB or an IDB-like plan for the Third World; but the World Bank and the IMF, for all these years have done the exact opposite. The IMF conditionalities would completely deny any kind of development by having conditions which would force developing countries to pay debt instead of investing in infrastructure. They created the debt trap even, to make it impossible for countries to develop. So, the miserable condition of Africa, and many other countries in Asia and the Middle East and some countries in South America, is the result of the conscious policy to suppress development.

Now, after the Asia crisis [in 1997-98] the Asian countries

obviously realized that they had to do something to protect themselves against speculation of George Soros at the time, so a process of creating new institutions developed. One was the Chiang Mai Initiative; but then recently – about three years ago – China took the leadership together with other BRICS countries, to create a completely alternative set of banking institutions. The Asian Infrastructure Investment Bank (AIIB); the New Development Bank of the BRICS; the New Silk Road Fund; the Maritime Silk Road Fund; the Shanghai Cooperation Organization Bank. So, you have now a completely alternate system of banking which is *not* casino; but only gives credit for investment in real infrastructure in the real economy.

So, what is happening now? I think people have to appreciate that, that what happened at the G20 meeting is the victory of a struggle of 40 years at least; to make it possible for human beings in Africa, in the so-called developing sector, to have a chance for the future. Such a powerful coalition has now emerged – the strategic alliance between China and Russia; Putin was the guest of honor at this G20 meeting – so the world really has changed. It's very important to say that these articles in *Forbes* magazine and *Time* magazine really don't get it. It's not anti-American; it's not anti-European. Xi Jinping and the other leaders have expressed many times that they want the United States and Europe to join in a "win-win" perspective.

So what is on the table now with the G20 meeting is for the first time a strategic initiative which is not geopolitical; because it offers a level of reason to cooperate internationally for the common aims of mankind. I think this is a tremendous historical breakthrough, which we really must make sure that the American people find out about what it is, and not be misled by mediocre journalists, who just can't think differently than geopolitics. It's like somebody who is evil, cannot imagine when he talks to a really good person, that the other person is not also evil. So what you read in

the Western media is just the projection of the degenerate thinking of the media; but it's not what happened at this summit. So, let's make sure people really understand the historic significance of this change.

ROSS: Great! I think what you went through in terms of the history of your involvement, of your husband Lyndon LaRouche's involvement, of the LaRouche Movement's involvement over the past four decades in creating the victory for the policy that's being announced at these conferences, really goes to show the power of an idea. That over cynicism or over what seemed to be the structures and control of things, a good idea and successful and intense and ongoing organizing for it, really can make things happen.

I was going to ask if you wanted to say more about the history of the LaRouche Movement's involvement in this; or also if you have anything to say about how we're going to get the U.S. to join in this development instead of being opposed to it?

ZEPP-LAROUCHE: Well, first of all, I would like to make a short comment on the ASEAN conference, because that was in the footsteps, or following the G20 meeting; and that dispute is now settled. Because the ASEAN countries together with China, all agreed that all the disputes will be solved through peaceful negotiation and dialogue; they will work out a Code of Conduct until the middle of next year to this effect, and jointly fight threats to security like terrorism and other threats. They will act on the basis of the UN Convention of the Law of the Sea, or UNCLOS; and that means all these efforts to hype up the conflict between the Philippines and China with The Hague Arbitration Court has not succeeded. This was an effort to cause disunity, but this ASEAN conference said, "No, we want to have joint economic development. We will revive the regional economic development organization."

So, it shows that the foreign policy of China – not only at the G20 – was changing the agenda completely; but also in

terms of regional conflict, that if you have a "win-win" perspective where you take into account the interests of the other, you can find solutions.

So then what is left for Obama, some papers were writing, was the implementation of the TPP; but as you already mentioned, both the House and the Senate and the two Presidential candidates all have said the TPP is out. The Speakers of the two Houses have said it will not get on the agenda this year; which means not during the time of Obama. So, the TPP is dead; the TTIP – it's the European version of the same thing – is also dead. So, I think the world really has changed; unipolar demands and the idea that you can decide rules on behalf of one country is no longer in existence. We have entered a completely new era of respect for the sovereignty of the other country, and an alliance of essentially republics for a greater good.

This is obviously a really important development. Not only does it mean that the United States has the chance to go back to the foreign policy of John Quincy Adams – because that is exactly what he had outlined for the United States to do; but it also means that the kind of system of perfectly sovereign nation-states working together for a joint development – which we have pushed, especially naturally Mr. LaRouche has pushed, for over 50 years – this is now becoming a reality.

So, I think that we can be very happy about that, because the LaRouche Movement for the last 40 years, but especially the last 25 years, convened literally hundreds of conferences around the world; in every major U.S. and European city, in Rio de Janeiro, in São Paulo, Brasilia, Mexico, Beijing, New Delhi, Moscow. Many even in Australia, in Egypt, in other African countries; we had seminars, conferences. I think we have now a renaissance movement and a world movement for development.

Since you mentioned the beautiful gala concert which preceded

the G20, this was, in a certain sense, similar to what we are doing with the dialogue of Classical culture; because it started with a very beautiful series of Chinese folk songs, then it had scenes of the ballet of *Swan Lake* – danced in a lake – so the dancers would make sort of little fountains by each step, because they would step into the water. It gave it an unbelievable effect. And naturally, the fact that they chose the *Ode to Joy*, the beautiful poem by Schiller composed by Beethoven; where the text at one point says, "All men become brethren." "*Alles Menschen werden Brüder*", which is the poetical expression of the "win-win" perspective; that there is a higher goal of mankind. And that they choose that to be the high point of the gala, really shows that they have understood something very fundamental. They said, "Text written by Friedrich Schiller" so naturally many people would have thought about the Schiller Institute; and we have used the *Ode to Joy* many times to express the same idea.

So, I think that we can be really proud; because we did not do everything, but we had a very good part in producing this beautiful result.

ROSS: Wonderful! I'd like to return to get more thoughts from you, but I'd like to bring in Diane Sare at this point to discuss one of the opportunities for changing the United States. Which is that this weekend, this Sunday, is the 15th anniversary of the 9/11 attacks from 2001. Diane – who is the founder and managing director of the Schiller Institute New York City Community Chorus, as well as a member of the LaRouche PAC Policy Committee – has been very engaged in a process that Mr. LaRouche has called a "Living Memorial" for 9/11; which is a series of concerts that are taking place this weekend.

I'd like to ask Diane about that, and first mention something about the context; which is that over the past month we've had the release of the 28 pages. The 28 classified pages of the Congressional Joint Inquiry into 9/11; and we've got scheduled

for a vote in Congress tomorrow the JASTA bill – the Justice Against Sponsors of Terrorism Act – which would make it possible for the family members, for victims of 9/11 to sue Saudi Arabia directly in U.S. courts for having aided in the commission of an attack on U.S. soil. This has the potential to really transform 9/11 from an opportunity for those pushing a policy of conflict and war, to really get justice on this, by redefining American strategic policy.

Let me ask you, Diane, you've been very involved in this, of course. Could you talk to us about the conception of a Living Memorial? What's happening this weekend? How are we putting that into practice?

DIANE SARE: I'll situate it in a question you asked earlier of Helga. The question is, how can the U.S. join this New Paradigm? What is holding us back? One very important aspect is not simply the idea of a unipolar world; but a unipolar world which is based on fantasy, and lies, and delusion. Which we have seen in particular – I wouldn't say it began with the terror attacks of September 11, 2001 – but after that, what did you have, since the truth was not told? You referenced the 28 pages being released, and the potential for JASTA to be passed this week. What happened? We had an attack which was , and instead we invaded Iraq. Then, we invaded Libya. Now, we have an insane President Obama who wants to overthrow Assad.

The actions of the United States on behalf of this British-Saudi Empire have explicitly created an increase in terror attacks around the world; an increase in war; an increase in the death rate. I was reading this morning that as many as 400,000 people in the New York metropolitan area have been affected by the attack on the World Trade Center, because of all of the toxic debris that was blowing through the air. You have over 1,100 people who have contracted rare forms of terminal cancer; and we run into them all the time here in New Jersey, people who were first responders, who were security, who were police who worked in the area.

So, you've had a great injustice; and because the injustice has been allowed to continue, the crime has only grown in magnitude. The number of people who have died as a result of this has been expanding. ... what potential to remedy that situation; to bring justice, which would in a sense, clear the conscience of the American people to make us morally capable and morally fit to join with the rest of the world in this New Paradigm?

What Mr. LaRouche said explicitly when the question came up at one of the Saturday town hall meetings, on the idea of what can we do for these people who died on September 11? He said, a Living Memorial. So when I think of a Living Memorial, I think of Abraham Lincoln at Gettysburg and his words that: the dead have already consecrated this ground; but it is up to us, the living, to make sure that they have not died in vain. Therefore, what we are seeking to do here, by doing something which is a completely beautiful and noble thing, is to enable the American people to address this; and to insist that our nation become something different than what it was. It is not a coincidence that this is occurring at the same time that we have these extraordinary breakthroughs.

ROSS: You could say more. I know that over the weekend we've got the Schiller Institute chorus is going to be participating in a series of concerts of the Mozart *Requiem*, of spirituals and other pieces, on Friday, Saturday, Sunday, and Monday. Could you tell us how the participation in these kinds of events shows a potential to change people? What kind of responses have you been getting from musicians, from politicians, from others involved in these events? What significance does this show you it having already?

SARE: Well, I think perhaps the most exciting thing that's occurred, is the growth of the chorus; because the people who participate in the chorus are the ones who in a sense will be the most transformed by these events. We began the chorus almost two years ago, in December of 2014, in the wake of the

choking death of an African-American man who was strangled by the police in Staten Island, and the grand jury determined that there was no wrongdoing on the part of the police. There was a great deal of anger which was threatening to rip apart the city. And we said why not do something beautiful, dedicated to the sanctity of human life or the question of the brotherhood of man? Let's not let ourselves be divided; let's not have fits of rage. And the police officers who also have been put in a bind, because they're trying to protect our cities, our poorest populations which have been destroyed and made insane by the drug epidemic which is funded and run out of Wall Street.

So, what occurred is, we had about 100 people show up to sing; one of whom suggested that we form a community chorus, which I did. We went from week upon week where we had 3 people, 5 people, 12 people; finally a core of about 40. I can say at the performance of the Mozart *Requiem* that we will be doing in Manhattan on Saturday, there will be about 160 people in this chorus. They are themselves telling others that they're profoundly affected. We know that members of the Fire Department in Brooklyn – the brigade where every single one of them was killed on September 11th – they hold a special Mass every year. This year, our chorus is going to be involved in singing the Mozart *Requiem* as part of the Mass; and members of the Fire Department there were very moved that someone had thought to do something on this level to honor those people who made the ultimate sacrifice in the aftermath of that.

So, it's opening up and inspiring many people. Instead of just saying, "We're going to swallow this, we're going to take it. We're not going to talk about this. We're going to act like nothing happened, and we're going to presume we can never get justice." There's a sense now that "No, we don't have to go along with this any more. We can get justice." I would just say that my point earlier, that in this way, the United States could be transformed to make it possible that we would no

longer act as a cat's paw for the British Empire; but be capable of joining with China and Russia. And I'll further say that the beauty of this potential development has absolutely nothing to do with the stupid elections and the idiotic candidates that we have; but is from a much higher standpoint.

ROSS: Good. Diane, did you have anything else you'd like to say on that topic? I'd like to ask Helga a question. Do you have anything else, Diane?

SARE: Go ahead; that's fine.

ROSS: OK. Well, I wanted to ask Helga, let's paint for our viewers an idea of a future, if we could. With the U.S. dropping this zero-sum game, geopolitical approach, with the U.S. and Europe adopting the proposals that you're putting forward, what could the world be like in 5 or 10 years? Is this an endless, perpetual fight? Or what does victory look like? What could the world be like?

ZEPP-LAROCHE: Well, I think things can change very quickly if the United States and Europe would adopt the Glass-Steagall banking separation law; which is, as you know, in bills in Congress in the Senate, and I was quite happily reacting when I saw that Black Lives Matter is now demanding from Hillary Clinton that she should adopt Glass-Steagall. Because you can only fight racism if you fight the injustice caused by Wall Street; I thought this was an irony. So, if the United States and Europe – which is bankrupt; let me just spend one sentence on that.

China has growth rates anywhere from 6.7%, they want to have now 7% again; India had even 8% growth rates. Other Asian countries are going in the same direction. And what is the growth rate in Europe? The new statistics of the Eurozone just came out – 0.3%; and in France, Italy, and Finland – 0%. Then naturally, all the parameters are really alarmist; the headlines today are Draghi, the head of the European Central

Bank, has no more options. He's running out of options because of negative interest rates, quantitative easing, helicopter money; all of these are signs of a dying system. And then naturally, you have Deutsche Bank, which is having all the parameters like Lehman Brothers in 2008; the credit default swap costs are now exactly like for Lehman Brothers just before it blew up. If that happens, you could have the next 2008 crisis this September or October.

So, the fight for Glass-Steagall is super-urgent; and naturally, as Lyndon LaRouche has stressed very emphatically with his Four Laws, this is not enough. Then you need to have a credit system, and you need to issue credit for real investment.

Now, if these changes can be done quickly – this year – even before the U.S. election occurs, then there is no reason why the world cannot enter a completely New Paradigm; stop geopolitical confrontation. The danger of war is not yet eliminated; I don't want to make a false security when it's not there. But at least with the new alliance between Russia, Turkey, Iran, the Syria question can be solved. With the 28 pages and the JASTA bill, maybe the Saudi support for terrorism can also be brought to an end. Then, even the German Economic Development Minister from the CSU – the Christian Social Union – made a speech yesterday in the Parliament, demanding a Marshall Plan for Africa. He said, this present global system is a failure; it has created forms of early capitalism in many parts of the world. This cannot continue. In the next 30 years, 2 billion babies will be born alone in Africa; they need many jobs, many teachers, real investment. He demanded that the WTO [World Trade Organization] be transformed from a free trade into a fair trade mechanism. So, this is a conservative politician from Germany of the Merkel government; and he's the only one who so far has the courage and the vision to say these things. But that's actually true.

With the new alliance I described earlier in the context of

the G20, now Japan is starting to invest massively in Africa; and this was welcomed by China. China said we are not in Africa for competitive reasons, but the need for development is so big, we are happy if India and Japan are all investing; and naturally, Europe should invest. The United States should have to overcome the poverty and build up the Middle East; rebuild the war-torn region – Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen, Libya, all of Africa. If all of these countries would be developed with the extension of the New Silk Road program and all countries would work together, poverty could be eliminated in a very short period of time; maybe in two years.

Gerd Müller, the Development Minister, pointed out that 80% of Africans still do not have access to electricity. Now that could be very, very quickly changed; we have developed in our program of the World Land-Bridge, a comprehensive development plan for Africa. Infrastructure, bridges, ports, fast train systems, roads, the development of agriculture and industry, the creation of large amounts of freshwater to fight the desert through peaceful nuclear energy, desalination of ocean water, the ionization of moisture in the atmosphere. In a few years, Africa and those parts of the world which are still in poverty could look like beautiful gardens, forests, agriculture, new cities. People studying to become scientists, to become musicians, to become artists.

The human potential for creativity has just been scratched on. So far, we have only outstanding geniuses like once a century. You had Plato, Cusa, Kepler, Leibniz, Beethoven, Einstein, a couple of more people I am not naming here; and these were relatively rare phenomena. If we go in the road now on the horizon, and every child on this planet can have access to universal education, because there is enough to eat, there is enough housing so that the child can study and is not distracted by poverty or by Pokémon Go, or some other idiotic thing. But the child can learn Classical music, *bel cantosinging*, learn geography, learn astronomy, learn the

history of the Universe, the history of mankind, universal culture. Love other cultures by knowing the beauty of Chinese painting, of Indian drama, of poetry from Persia.

Once you know these cultures, you cannot help but say this is actually enrichment; all racism would go, all xenophobia would go. The world community would just be working together for the common aims of mankind.

Developing breakthroughs like thermonuclear fusion power in the short term; space colonization in the short and medium term; and discover new breakthroughs we have not even an inkling of to ask the right question. We are not an Earth-bound system; by no means. The ecologists are always talking about finding solutions within Earth-bound systems; this is complete nonsense. Mankind is a species which naturally can develop the planet with infrastructure and open up landlocked areas on Earth; but the continuation of this infrastructure will be in close space. The Moon being the first target; and other objects, asteroids will be studied. Eventually, we will have the means to take longer space flights to Mars and other bodies in space. We will become a human species where the beautiful idea of Vladimir Vernadsky that the noosphere will take over the biosphere more and more; what he meant by that is that human discoveries, human scientific and technological innovation, will be what will rule and dominates the world more and more.

From that standpoint, the fact that China decided to put the innovation in the center of their efforts, is really the right step in the right direction. I can see, and I hope to see this in my lifetime, that the relations among nations will completely change; that you no longer are looking full of mistrust and xenophobia against everything which is foreign, but that people will become much more educated. There will be much more patriots and citizens of the world; world citizens, which must not be a contradiction with what was said by Friedrich Schiller 200 years ago. And that we will basically

give up all those stupid habits which prevent our creative potential from unfolding. People will have intelligent discussions; they will have loving relations among themselves by furthering the interest of the other.

So, I think we are at the verge of becoming adult; I think right now the human race behaves like little uneducated, spoiled two-year-olds who kick against the knee of your colleague, and they scream and say, "This is my toy!" That's about the mental level of geopolitics.

I think that is not worthy of man; I think man is meant to be a creative species, fully loving each other. Therefore, the *Ode to Joy* that was played at the gala evening in Hangzhou is really the vision of the future.

ROSS: Wonderful! I just want to add one thing on that, which is that you had mentioned how China had put technology as a major factor in their outlook on things. And when that's coming from China, it really means something. China is the nation that has gone and had a landing for the first time in decades. It's China that in two years, plans to have the first-ever landing on the far side of the Moon. And it's China which in that process, is offering for international use, the use of a communications relay satellite that they'll have with the Moon; that they plan to make available to other nations who want to do work there.

That, their fusion program; it really shows the potential on the highest level of economy. Your husband has pointed out for decades that infrastructure provides a platform for meeting the productive needs of society. As you said, children being able to have enough food to be able to concentrate on education; on learning about the great cultures of the world, of their past cultures, to be able to contribute to it in the future. We're not citizens of the world; we can be citizens of the Solar System, and we've really got a very broad potential outlook for ourselves. On that highest level, it's driving

mankind as a species forward; which we can do through collaboration on science. That really lets us collaborate on the highest possible level.

Let me ask, are there any final words from either of you? Do you have any concluding remarks?

ZEPP-LAROUCHE: Yeah, I would like people to – I'm aware of the fact that what I'm saying is not the mainstream opinion about China, about all these countries. I would ask the audience to not just dismiss, if you disagree with what I said, but please take the effort to look into it yourself. Look at the speeches of Xi Jinping and the other leaders. Look at what China is doing. Study Confucius, and you will find out that there *is* indeed a completely different philosophy; and that philosophy is much, much closer to what the United States was when it was founded, than most people would imagine. Both in terms of economics, but also in terms that the government should be there for the common good; this is an idea which almost has been lost in the last decades.

I think people should just not dismiss it. Once you are convinced that what I have said is true, help us to get the United States onboard. The United States needs a Silk Road. China has a plan to have 50,000 km of fast train system by 2020; and we have developed an extension of the Silk Road for the United States, also having a huge system of fast trains connecting the East and the West Coasts, the North and the South. Build a couple of new cities in places in the United States which make sense. And there is no reason why the United States cannot be part of this. It's not anti-American; America should become part of it, and you should help to do this.

ROSS: Wonderful. Well, thank you both very much for joining us. Thank you to our viewers for joining us. If you're in the New York area, definitely become involved in this process over the weekend. You can find out more at the Schiller Institute New York City Chorus website. Stay tuned to LaRouche PAC;

subscribe so you don't miss our shows, and we'll see you next time.

Valg i Tyskland: BüSo-spidskandidat i Berlin, Stefan Tolksdorf, introducerer Silkevejsperspektivet for vælgere i Berlin

9. september 2016 – Stefan Tolksdorf, der er spidskandidat på en liste med otte kandidater til valget til delstatsparlamentet (Landdagen) i Berlin, der finder sted den 18. september, introducerede i går de optimistiske perspektiver med den Nye Silkevej i den traditionelle, halvanden time lange udsendelse, der dækker de »mindre partier«. (Stefan Tolksdorf repræsenterer det tyske parti, Bürgerrechtsbewegung Solidarität (BüSo), Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet, med Helga Zepp-LaRouche som stifter og forkvinde, -red.). Denne gang blev 15 præsenteret, og de fik hver fem minutter til at besvare ordstyrerens spørgsmål. Før spørgerunden blev der spillet et fem minutter langt videoklip for hver enkelt. Partierne blev præsenteret i alfabetisk orden, så BüSo's Tolksdorf var heldigvis nummer 4 i rækken, midt imellem for det meste esoteriske eller ligefrem vanvittige partier.

I modsætning til alle de andre partier, hvis websider blev kritisk inspiceret, valgte udsendelsens ordstyrere at sætte fokus på vore valgplakater med hovedsloganet, »Vi tyskere kan forhindre Verdenskrigen« og »Berlin må blive indfaldsporten for den Nye Silkevej«, samt de afgørende pointer: »Genopbygning i stedet for Krig – Dialog mellem kulturer i stedet for Barbari«, og ligeledes vore kampagnedybesedler med hovedkrav om at integrere Berlin i det Ny Silkevejsperspektiv. Det lykkedes Tolksdorf at forklare om Silkevejen, efter at ordstyreren spurgte, hvordan kan dette have nogen relevans for Berlin, der ikke er en industriby (!) og ikke har nogen havn?

Tolksdorf forklarede, at Xi Jinping i 2013 kom for at udstrække en invitation til Tyskland om at gå med i dette strategiske perspektiv, og at Berlin selvfølgelig atter må blive en industriby, og han nævnte, at han havde været i Kina tre gange i løbet af de seneste par år, og at optimismen dér er noget, der fuldstændigt mangler i Tyskland, og at dette må ændres. Han påpegede også, at BüSo har kæmpet for dette koncept siden 1990'erne, og at, med G20-topmødet i Hangzhou, med Tyskland, der er gået med i AIIB-banken, og med den Eurasiske Økonomiske Union og Silkevejsprojektet, der samarbejder med hinanden, så giver dette os en perfekt anledning til at gå med i denne kurs for udvikling. Ordstyreren forsøgte at sige, at de store, tyske selskaber i forvejen gør mange forretninger med Kina, men dette afbøjede ikke virkningen af Tolksdorfs bemærkninger.

Ordstyreren påpegede desuden, at BüSo har en innovativ løsning på det store problem med den stadigt ufærdige Berlin Brandenburg Lufthavn (BER), eftersom BüSo siger, at BER bør blive en regional lufthavn, og at Sperenberg (syd for Berlin) i stedet bør blive den internationale hovedlufthavn, der er forbundet til byen Berlin via magnettog.

Slutteligt nævnte ordstyreren, at BüSo ikke alene har store planer for Jorden, men også foreslår en kolonisering af rummet, og han ønskede at vide, hvad det har med Berlin at

gøre! Tolksdorf lo næste ad ham og sagde, at uden sådanne rumpionerer som den indfødte berliner Krafft Ehrlicke, hvis 100-års fødselsdag vi fejrer til næste år, ville rumrejser have været umuligt, institutioner som ESA og NASA ville ikke eksistere, og at dette er, hvad ungdommen behøver – et sådant optimistisk og spændende verdenssyn for fremtiden. Den store Adlershof teknologipark er allerede en fremragende base for dette, og dette bør udvides.

Hele interviewet kan ses her, med Tolksdorf fra 18:48 – 24:38 minutter.

<http://www.rbb-online.de/politik/wahl/berlin/hintergrund/wahlhearing-rbb-fernsehen-kleine-parteien.html>

Globalisering forårsager krige og flygtninge, siger tysk udviklingsminister

8. september 2016 – I debatten i den tyske Forbundsdag om budgettet for finansåret 2017, fordømte udviklingsminister Gerd Müller i går »tidlige kapitalistiske strukturer, skabt af en globalisering uden grænser og værdier«, der har skabt en »situation, hvor 10 % af verdens befolkning ejer 90 % af værdierne, og hvor 20 % opbruger 80 % af råvarer og ressourcer. Denne saks kan ikke fortsætte med at gabe mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige og er årsagen til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

De udfordringer, som udviklingssektoren står overfor, er enorme, sagde Müller: Alene i Afrika vil 2 mia. nye spædbørn blive født mellem i dag og året 2050, der behøves lærere og jobs til dem, og 80 % af afrikanere har i dag stadig ikke adgang til elektricitet. Det globale, økonomiske system må ændres; folk, der lever i disse lande, regner med det. Verdenshandelsorganisationen (WTO) må transformeres fra at være en frihandelsorganisation og til at blive en fair trade-organisation, sagde Müller og advarede atter om, at det haster med at bringe nødhjælp til flygtninge i Afrika og Mellemøsten, og at en »Marshallplan for Afrika og MENA [Mellemøsten/Nordafrika]« er nødvendig.

Uddannelse til flygtningebørnene er afgørende; derfor bevilger Tyskland midler til for tiden 6000 lærere, der skal arbejde i flygtningelejre, men der er meget, der skal gøres; FN's flygtningehjælp må opgraderes, og der er behov for en reform af FN-institutioner, inklusive FN's Sikkerhedsråd.

Foto: Gerd Müller i Forbundsdagen i går.

Det Britiske Imperium kollapser i takt med, at det nye paradigme vokser frem

8. september 2016 (Leder) – Det Britiske Imperium har, ligesom alle tidligere imperier, opretholdt sin evne til at plyndre og dræbe i hele verden gennem »del og hersk«-operationer, der satte potentielle venner og partnere op imod hinanden ved hjælp af religiøse, etniske, nationale eller andre

geopolitiske brudlinjer. Denne politik for evindelige krige kan ikke med held imødegås på en én-til-én basis. Den eneste vej til fred og udvikling er et nyt globalt paradigme, som demonstrerer overfor alle og enhver, at det, at blive manipuleret ind i en konflikt, er en sikker metode til selvdestruktion, alt imens det, at finde og gennemføre politikker, er i ens egen, de »andres« og den menneskelige race som helheds fælles interesse.

Dette er præcist, hvad der nu finder sted i et utroligt hurtigt tempo i hele verden, i takt med at vi ser, at selve tiden bogstaveligt talt går hurtigere. Vladimir Putin og Xi Jinping har intervenseret i næsten hver eneste imperialistiske krise, med »win-win«-politikken for store infrastrukturprojekter til erstatning for imperialistiske krige. De tre på hinanden følgende konferencer i Asien i den seneste uge – Vladivostok Østlige Økonomisk Forum om fælles udvikling af det russiske Fjernøsten; G20-topmødet i Kina; og ASEAN og Østasiatisk topmøde i Laos – har indført et nyt paradigme, centreret om selve begrebet kreativitet, sådan som Lyndon LaRouche længe har insisteret på (Xi Jinping har valgt at kalde det »innovation«), for at erstatte det knækkede og destruktive Britiske Imperium med et fællesskab af nationer, dedikeret til menneskehedens fælles mål.

I løbet af de seneste uger har vi set den imperialistiske kontrol over Tyrkiet blive brudt, da Tyrkiet oplevede at se sig selv truet af kaos og ødelæggelse og vendte sig mod Rusland, der nu arbejder sammen med Tyrkiet om at bygge atomkraftværker, gasledninger og universiteter, og selvfølgelig tager skridt til at knuse terroristsvøben i Syrien.

I Asien har vi set den imperialistiske kontrol over Filippinerne blive brudt af en ny regering, som modigt har identificeret den kendsgerning, at fred og udvikling med Kina er den eneste fornuftige fremtid, fremfor Obamas økonomiske udplyndring af landets ressourcer og udnyttelse af billig

arbejdskraft, mens landet bruges som base for militær konfrontation med Kina.

Selv i Europa og USA er potentialet for et dramatisk skift i retning af fornuft i sigte. Den tyske udviklingsminister Gerd Müller undsagde i går de »primitive kapitalistiske strukturer, der er skabt gennem en globalisering uden begrænsning og værdier«, og som har skabt »en situation, hvor 10 procent af verdens befolkning ejer 90 procent af værdierne, og 20 procent opbruger 80 procent af råvarerne og ressourcerne. Det kan ikke fortsætte med, at denne saks gaber mere og mere. Det er nemlig grundlaget for konflikter, spændinger og krige, og er årsag til, at millioner af mennesker bliver flygtninge«. Udviklingspolitik er fredspolitik, understregede Müller.

Og talskvinde for det russiske udenrigsministerium Maria Zakharova meddelte onsdag, at Bibi Netanyahu og Abu Abbas i princippet havde aftalt at mødes i Moskva. »I respons til appellerne fra palæstinenserne og israelerne, bekræftede vi vores beredvillighed til at arrangere et møde i Moskva. Vi er overbevist om, at der er behov for at genoptage forhandlingerne.« Ingen dato er blevet fastsat. Alt imens sagde et typisk vestligt orakel, prof. Elena McLean, at »sandsynligheden for succesfulde drøftelser er ikkeeksisterende«, da angiveligt »intet fundamentalt har ændret sig« mellem Israel og palæstinenserne. Men den »fundamentale ændring« er faktisk sket i verden som helhed og har brudt de imperialistiske kontrolmekanismer, hvilket netop er grunden til, at der er en chance for en reel løsning på selv denne betændte krise.

Og i dag ser vi dramatiske, om end forsigtige, skridt til at inddrage selv de mest dødbringende af det Britiske Imperiums dræber-satrapper – Saudi-Arabien og Israel. Efter at Putin mødtes med prins Mohammed bin Salman (saudisk forsvarsminister og anden vicepremierminister) i Kina sidste søndag, underskrev de to nationers energiministre en historisk aftale om at samarbejde om udvikling og markedsføring af olie, mens Rusland

har tilbudt at bygge 16 atomkraftværker i kongeriget. Xi Jinping har også tilbudt saudierne en central placering i forhold til Silkevejen – men at føre krig mod naboerne Yemen og potentielt Iran, mens man sponsorerer terrorisme i hele verden, vil ikke kunne sameksistere med et reelt udviklingsprogram for landet, med russisk og kinesisk hjælp.

I USA er Kongressen trådt sammen, med en underdønning af en folkestemning for en genindførelse af Glass-Steagall, for at afslutte Wall-Streets kasino-økonomis ødelæggelser og genoprette produktive investeringer – en folkestemning, der tvang Glass-Steagall til at blive optaget på begge partiers valgplatforme. De Glass-Steagall-lovforslag, der er fremsat i begge Kongressens huse, kan og må blive tvunget til at komme til afstemning og omgående blive vedtaget.

Få hele historien om Glass-Steagall

Vil Obama nedlægge veto imod Glass-Steagall? Lige så sikkert, som han har skabt den ene krig efter den anden, myrdet utallige uskyldige og støttet terrorister for at nå sine mål med »regimeskift«. Det er derfor, Obama må fjernes nu – og ikke efter en vanvittig valgproces mellem to værktøjer for Wall Street. Der er ingen tid at spille, men al mulig grund til at være optimistisk, eftersom »forandring« er blevet det nye normale.

Foto: Solnedgang over London. [foto: ytulauratambien CC-SA]

POLITISK ORIENTERING den 8.

september 2016: Hvad danske medier ikke siger om G20-topmødet i Kina

Med formand Tom Gillesberg

Video: Kan ses på: <https://www.youtube.com/watch?v=YpTh6MNYlas>

Lyd: